

279037

Anul XVI.

IANUARIE

1936.

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

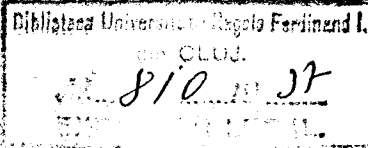
ORGANUL ASOCIAȚIEI NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA

Doctrină ★ Profesionale ★ Publicațiuni oficiale ★ Jurisprudență ★ Informațiuni

Redactor: Isac E. Isacu, notar

Redacția și Administrația
Timișoara I, Str. 10 Maiu No. 3.

Apare în fiecare lună

CUPRINSUL:

La începutul unui an nou.

DOCTRINĂ:

FRIEDRICH UNGAR, notar: Actele de stare civilă
în comuna rurală.

CIACHIR ARISTARCH, notar: Vina și datoria noastră.
Scrisoarea deschisă adresată Dlui Nic. N. Săveanu, președintele
Camerei deputaților.

IULIAN CUCU: Un mare succes.

PUBLICAȚIUNI OFICIALE.

JURISPRUDENȚĂ

cu adnotările Dlor: Dr. Emil Botiș și Dr. Aurel Păcuraru.

INFORMAȚIUNI.

A apărut

Agenda Administrativă

pe anul 1936

intocmită de:

Dr. V. Mihaiu
jurisconsult jud. Timiș-Torontal

și

Isac E. Isacu
notar

care nu trebuie să lipsească din birourile primăriilor, municipiilor, județelor.

E un adevărat îndreptar în labirintul atâtor legi din domeniu administrativ.

Cuprinde:

I. Parte calendaristică.

II. Parte administrativă pură,

cu directive de-a ușura funcționarilor sarcina administrării unităților locale, combinată cu agendă de termene pe zile.

III. Parte a literaturii administrative,

„Agenda Administrativă“ cuprinde 250 pagini scrisă pe hârtie fină și legată frumos în pânză flexibilă.

Prețul 200.- Lei.

Se poate comanda la Editura: **Red. „Administrația Română“**
Timișoara I, Str. 10 Maiu No. 3.

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL ASOCIAȚIEI G-RALE A NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA

Doctrină ★ Profesionale ★ Publicațiuni oficiale ★ Jurisprudență ★ Informațiuni

Redactor responsabil: **Isac E. Isacu**, notar.

Redactor: **Emil Botiș**, doctor în Drept din Paris avocat Timișoara.

Redacția și Administrația

Timișoara I, Str. 10 Maiu No. 3.

Anul XVI.

1936.

279037

TABELA DE MATERIE

PE ANUL 1936.

DOCTRINA:

	Pagina
Nic. M. BĂRBULESCU : Gospodăria edilitară a comunelor rurale în legea administrativă	290
Dr. Emil BOTIȘ :	
— Cercetările sociologice la sate	21
— Inconstituționalitatea art. 132 din Legea Administrativă din 27 Martie 1936.	105
— Primarul și Consiliul Comunal în Legea Comunală Germană din 30 Ianuarie 1935.	187
— Considerațiuni juridice cu privire la transferările notarilor comunali	283
Gr. CĂMPIANU : Legea Numelui	148
A. CORTEANU : Drumurile Statului	257
— Justiția la sate	289
Dr. V. V. CUTOIU : O atribuție a notarului în lumina noii legislații penale	143
— Nulitatea actelor în noua lege administrativă	166
— Anulabilitatea actelor juridice	288
Sever DESIDERIU : Certif. de moștenitor și de legatar	189
— Posesiunea faptică (Ardeal)	258
Vasile V. DRĂGAN : Defectele legii administrativă	83
Dr. Nic. C. DRAGOMIR : Senzul noțiunilor „ilegalitate” și culpă	108
Virgil IONESCU-DARZEU : O lucrare folositoare și meritorie	254
D. I. ISAIU : Exercițiul controlului ierarhic	43
— Simplificarea contabilității comunale	76
Manase MARCU : Elementul tradițional în administrație	82
Aurel E. MEZIN : Redactarea testamentelor	256
— Despre tutelă și curatelă	292
Gh. MILENCOVICI : Notarul ofițer al stării civile	255
Alex. I. MOVILĂ : Asociațiile administrative	29
— Evoluția administrației locale și noua lege ad-fivă	131
Iulian M. PETER : Serviciile administrațiilor locale	74
Emil POP : Evoluția contenciosului administrativ	44
— Rolul moral al administrației	45
Ioan ȘERBAN : Intabulațiunea și prenotațiunea în cartea funduară în legătură cu conversiunea	146
Ioan Gh. TUNARU : Un cod administrativ	42
F. UNGAR : Actele de stare civile în comuna rurală.	2
Ionel V. VLAD : Nedumeriri și observ. pe marginea legii ad-tive	163
— Finanțele locale	169

CULTURALE:

Din cuvântările M. S. REGELUI	259
Prof. D. GUSTI : Idei călăuzitoare pt munca culturală la sate	259

PROFESIONALE:

Pagina

Aug. ALBERTH : Salarizarea funcționarilor rurali	51
Gh. ANGHEL : Problema fostului subnotar	101
D. I. BĂCANU, A. PANAIT, A. C. ÂRGIROPOL : Memoriul Asociației Notarilor Constanța asupra doleanțelor Corpului Notarial din Vechiul-Regat	128
Nic. M. BĂRBULESCU : Inițierea Asoc. Not. din jud. Argeș Aftenie BOSTAN : Poziția diplomaților în științe administra- tive și licențiaților în științe administrative în actuala reformă administrativă	32 102
Ioan A. BUCUR : Lucrările particulare a notarilor comunali din Ardeal și Banat	86
Ciachir ARISTARCH : Vina și datoria noastră	4
Petre CIORTUZ : Subnotarul	73
Vasile V. DRĂGAN : Memoriul Asociației Generale a Secreta- riilor de Plasă din România	83
FEDERAȚIA GENERALĂ A ASOC. DE SALARIAȚI PUBLICI :	
— Congresul general a funcționarilor publici	228
Inaugurarea sediului Federației Funcționarilor publici	277
Formarea frontului unic al funcționarilor publici	280
— Moțiunea adunări generale a federației salar. publici	190
— Proiectul de lege pt. Statutul Funcționarilor Publici Proiect de regul. pt. aplicarea legii administrative	71
Proiect de statute și proiect de regulament al Asociației Generale a Notarilor Comunali din România, raportor S. URȘU	214 239
M. F. GRIGORIU : Scrisoare deschisă D-lui N. N. Săveanu	5
— Un mare succes	7
— Nedreptățile cauzate notarilor din Vechiul-Regat, Basa- rabia și Bucovina în noua lege administrativă	60
— Notarii comunali și școlile profesionale ale funcționarilor lor administrativi	191
— Din durerile satelor noastre	194
Isac E. ISACU : Un important succes al Președintelui Asocia- ției Generale a Notarilor Comunali din România	98
D. I. ISAIU : Memoriul Funcționarilor Comunali	11
— O colecție utilă notarilor	50
Dr. A. LIGHEZEANU : Prietenii notarilor	57
Em. MANTA : Din trecutul îndatoririlor noastre	193
Vlad MATIȘEF : Dare de seamă și discursul Președintelui la consiliul de administrație al Asociației Notarilor din județul Cahul	128
— Aplicarea legii administrative și notarii comunali	160
— Administrația, Notarul și Asociația Basarabeană	49
— La impas	88
— Pofitica murdară	90
— NICU RADU, GH. ELADE, ENE STOICA : Memoriul Filialelor Basarabene	251

	Pagina
Gh. MILENCOVICI : Apel către notari	81
— Darea de samă către Cons. de Adm. din 25 Oct. 1936	225
Metodie NICOARĂ : Solidaritatea profesională	102
— Garantarea drepturilor funcționarilor comunali	130
D. C. OLARIU : Constituirea Asoc. Not. Com. din jud. Dorohoi	34
A. PANAIT : Scrisoarea către Filialele Asociației din Vechiul-Regat și Basarabia	158
Nicu RADU : Din păcatele notarilor	48
REDACTIA : Ecoul doleanțelor notarilor în presa românească	49
— Lupta pt. drepturile notarilor (spicuri din desb. parl.)	62
— Scrisoarea Asoc. Gen. a Not. Com. către Dl dep. Furlugeanu	85
— Cheltuelile de deplasare a notarilor	99
— A doua faza a luptei noastre pentru revendicarea drepturilor câștigate	100
— Rezultatul audiențelor la Ministerul de Interne	103
— Rezultatul intervenției președintelui nostru pe lângă Ministerul de Interne	185
Dr. Al. SILVIAN : Moțiunea congresului funcționarilor publici	103
Nicolae TÂRAU : Atitudinea funcționarului față de superiori, colegi și cetățeni	47
I. V. VLAD : Literatura profesională	31
— Lămuriri și un apel către colegi	45
— Nedreptățirea muncii	59
— Dreptatea și pentru cei mici	159
— Iar transferările	252
— Tot despre cei nedreptățiți	253

JURISPRUDENȚA

I. Drept administrativ.

	No. Spetef
Act abuziv de autoritate, daune, acțiune după dreptul comun	89
Act ilegal, v. Prefect, Comisie interimară	
Acțiune în anulare, v. Comitet de Revizuire	
Autorizație de construcție, refuzul de a elibera	5
— Declarație de utilitate publică	50
Bonuri de impozite. Administrațiile locale nu pot obliga pe creditorii lor să primească ponuri de impozite în contul sumelor datorate (cu o notă de Dl Dr. A. Păcuraru)	9
Buget, cererea de a se înscrie o sumă în buget	28
Camerist, nu beneficiază de Statutul funcționarilor publici	17
Cetățenie, cererea de constatare. Respingere. Hotărâre defin.	
— Efectul „erga omnes”	3
— Omiterea din listă. Dobândire ulterioară	2
Comitet de revizuire. Interes. Calitatea de contribuabil	11
— Interes direct	31
— Comitetele de Revizuire nu au căderea de a examina oportunitatea actelor administrative	32
— Sunt incompetente de a cunoaște acte de drept privat	43
— Numai actele administrative executorii pot fi atacate înaintea Comitetelor	46
— Suspendarea hotărârilor în caz de recurs	48

	No. Speței
— Comietele de Revizuire cenzurează numai actele administrațiilor de sub tutelă	49
Comisia interimară , nu poate ratifica actul ilegal al Prefectului (cu o notă de DI Dr. A. Păcuraru)	8 8
Contabilitate publică . Călcarea formelor. Răspundere (cu o notă de DI Al. St. Constantinescu, jude-consilier	26
Contencios Administrativ . Efectul „erga omnes” al hotărârilor	16
— Termenul acțiunii în cazul transferării unui funcționar	18
— Refuzul Ministerului de Finanțe de a restitui un impozit încasat în plus, nu se poate ataca în contencios	59
— Refuzul de a plăti salariul. Act administrativ de autoritate	60
— Ordinele circulare sunt acte ad-tive de autoritate. Condițiuni, v. și Comitet de Revizuire	60
Contract de închiriere . Comună. In caz de litigiu competența instanțelor ordinare	43
Cultelor (Legea) . Inmormântarea în cimitirul unei alte confes.	88
Cumul . Penzionar având funcțiune temporară și revocabilă. Posibilitatea cumulului	36
Curți administrative, v. Comitet de Revizuire	
Diurnist . Beneficiază de disp. art. 62 din Stat. Funcț. Publici	20
Electorale . Candidatura. Atestarea identității propunătorilor se face de Primar împreună cu notarul nu numai în fața judecătorului	34
Expropriere pt. cauză de utilitate publică, v. Autorizație de Construcție	
Funcționar . Acțiunea publică. Suspendare. Nu atinge drepturile câștigate	4
— Stagiul de un an (cu o notă de DI Dr. A. Păcuraru)	5
— Necunoașterea limbei române. Consecințe	6
— Camerist. Nu beneficiază de statutul F. P.	17
— Transferare, termenul acțiunii în contencios	18
— Diurnist, beneficiază din art. 62 din S. F. P.	20
— Numire ilegală făcută de un organ incompetent	29
— Punere în disponibilitate	30
— Legea comulului	35
— Punere în disponibilitate. Reprimire. Consecințe	37
— Numire ilegală. Publicare postului vacant	38
— Șef de serviciu. Titlu academic	39
— Retrogradare. Avansare ilegală	40
— Numirile anterioare datei de 1. I. 1934, sunt revizuibile	42
— Indepărtarea funcționarului ilegal numit. Competența Ministrului iar nu a administrațiilor locale	47
— Avansarea implică stabilitate	61
— Respectarea salariului în caz de trecere în alt serviciu	67
— Transferare. Interes de serviciu. Condițiuni	95
— Avansare anterioară datei de 1. I. 1932. Drept de salariu	96
Limba Română, v. Funcționar	
Măsurile excepționale financiare urgente . Anularea numirilor și avansărilor ilegale	40, 41, 42
— Legea pentru unele măsuri financiare urgente se aplică și funcționarilor comunali	62

	No. Spețel
Notar comunal. Numire ilegală. Anularea ei oricând	41
— Licențiere ilegală din serviciu	79
— Revocare lui de Prefect	15
— Notari din Vechiul-Regat v. Pensiuni , 19	22
— Condițiuni de numire	22
Numire ilegale, v. Funcționar.	
Pompe funebre, Serviciu Public. Monopolul Comunelor	45
Prefect. Act ilegal. Nu poate fi ratificat de Comisiunea interi- mară a județului (cu o notă de Dl Dr. A. Păcuraru)	8
— Revocarea unui notar	15
Pensiuni. Notar din Vechiul-Regat. Rețineri. Calculul timpului util de serviciu	19,71
— Funcționari din teritoriile alipite. Serviciu înainte și du- pă Unire. Calculul pensiei	44,68 69,70 76,77
— Pensiunile datorate până la promulgarea legii din 1925 sunt definitive	66,73
— Refuzul de a primi reținerile. Acțiune în contenciosul administrativ	72
— Refuzul de a înscrie la pensie. Acțiune în contenciosul administrativ	74
— Calculul și plata pensiei sunt supuse acțiunii în conten- ciosul administrativ	77
— Drept câștigat	78
Quasi-delict, v. Responsabilitate.	
Responsabilitatea primariilor, pentru quasi-delictе din care rezultă o pagubă pentru comună	33
Responsabilitatea Statului, Omucidere. Gardian public (cu o notă de Dl Al. St. Constantinescu, jude-consilier)	23
Taxe comunale. Restituire. Acțiune de drept comui	25
Timbru. Termenul în care se poate completa timbrarea cere- rei introductive în instanță	10
— Complectarea timbrelor (cu o notă de Dl A. Tt. Constanti- nescu, jude-consilier)	27
— Acțiunile introduse la com. loc. de revizuire se timbrează cu Lei 27 : 2	63
Transferare, v. Funcționar.	
Vânat. Contract de arendare a terenului. Reziliere. „Fait du prince” (cu o notă de Dl Dr. Emil Botiș)	1

II. Drept Civil (Acte notariale).

Acte de stare civilă, v. Starea civilă.

Ardeal, cărți funduare 14, 21, 81, 52, 83. Contract de vânzare-cumpărare imobiliară, 24. Testament, 35, 65, 84, 90, 92. Contract între soți, 57. Uzufuct asupra unui imobil, 58. Legat, 64. Partaj, 80. Succesiune, 85, 97. Porțiune legitimă, 92.

Cărți funduare. Ardeal. Actele sub semnătură privată trebuiesc redactate de avocat sau notar public

— sau de notar comunal

14
21

	No. Spejel
— Calitatea de a atăca o înscriere	81
— Prohibițiunea de înstrăinare	82
— Imobil pretins succesoral	83
Cițajiuni în comunele rurale. Proces-verbal. Martori	86
 Clauza testamentară (Ardeal) v. Testament.	
Contract. Vânzare-cumpărare imobiliară. Ardeal. Condițiuni de valabilitate	24
— Contract fictiv. Acțiune pauliană	51
— Încheiat între soți. Act notarial public	57
— Cu pact de răscumpărare încheiat după apariția legii asupra cametei este nul	93
Imobil. Ardeal. Condițiunile ce trebuie să îndeplinească un contract de vânzare-cumpărare	24
— Pentru dobândirea uzufructului asupra unui imobil nu este necesar act scris	58
— Pretins succesoral	83
Ipotecă. Ardeal. Nu trebuie cuprinsă în act notarial public. Procură pentru constituirea ipotecii între soți. Act notarial public	52
— Radiere din cartea funduară. Notarea proces. de radiere	55
— Renunțare. Valabilitate	91
Legat. Succesiune. Acțiune contra moștenitorului	64
Pământ rural. Vechiul-Regat. Dovedirea dreptului de propriet.	87
Partaj. Ardeal. Acțiune de partaj. Timpul neprielnic	80
Porțiune legitimă. Ardeal	92
Stare civilă. Rectificarea actelor. În ce cazuri este admisibilă (cu o notă de D^r Al. St. Constantinescu, jude-consilier)	12
— Rectificare actelor. Competință	13
— Stabilirea decesului unui individ, registrele fiind distruse. Competința Tribunalului	56
Succesiune. Partaj. Citarea moștenitorilor	53
— Partaj. Vânzarea părții indivize	54
— Imobil pretins succesoral	83
— Renunțare. Dovadă	85
— ab intestat. Vocațiune	97
Testament. Ardeal. Condițiuni de valabilitate. Data. Clauza testamentară	35
— Ardeal. Testator original din Vechiul-Regat. Conflict de legi interprovinciale	65
— Clauză cuprinzând o substituție fidei-comisară. Interpretare	84
— Ardeal. Testament scris de altă persoană. Martori	90
— Legătura de concubinaj nu are influență asupra valabilității testamentului	94
— Clauze ilicite. Interpretare. Basarabia	98

PUBLI CAȚIUNI OFICIALE.

	Pagina
Asociația Generală a Notarilor Comunali din România :	
Circulara No. 1/1936	7
Circulara No. 8/1936	8

	Pagina
Circulara No. 4/1936	35
Circulara din 18 Maiu 1936	91
Circulara No. 1/1936	91
Circulara No. 7/1936	91
Circulara No. 20/1936	92
Convocarea Consiliul de Administrație No. 33/1936	97
Proclamare de membru de onoare a Dlui R. Roșculeț	121
Rezumatul procesului-verbal al Consiliul de Administrație din 8—9 Mai 1936	121
Comunicatul No. 56/1936	126
Convocarea No. 83/1936	157
Circulara No. 51/1936	170
Rezumatul procesului-verbal al ședinței Consiliului de Administrație din 25 Iulie 1936	170
Comunicatul No. 74/1936	170
Convocarea No. 171/1936	213
Comunicatul No. 201/1936	264
Filiala Alba : Proces-Verbal din 23 Aug. 1936	196
Filiala Bălți : Proces-Verbal din 26 Aug. 1936	149
Filiala Brăila : Circulara din 20 Febr. 1936	52
— Proces-Verbal No. 3/1936	171
Filiala Cahul : Actul de sfințire al drapelului	10
— Proces-Verbal No. 2/1936	10
Filiala Constanța : Circulara No. 45/1936	123
Filiala Dâmbovița : Proces-Verbal din 30 Iulie 1936	172
Filiala Ilfov : Proces-Verbal din 29 Ian. 1936	198
Filiala Maramureș : Proces-Verbal din 30 Iulie 1936	199
Filiala Mușcel : Constituirea, Proces-Verbal No. 1	293
Filiala Râmnicul-Sărat : Proces-Verbal No. 2/1936	201
Filiala Telcorman : Proces-Verbal No. 1/1936	199
— Proces-Verbal No. 4/1936	264
Filiala Vâslui : Raportul către Adunarea Generală	9
— Procesul-Verbal No. 2/1936	265
— Procesul-Verbal No. 4/1936	267
— Procesul-Verbal No. 7/1936	268

BIBLIOGRAFIE :

Dr. E. Botiș : Răspunderea Statului de daune, de : Dr. N. Gh. Dragomir	101
Dr. Ioan M. Popu : Biblioteca enciclopedică Administrativă	77
Redacția : Indreptar Administrativ, de : Al. I. Movilă	80
— Indreptar Administrativ. Ediția II-a, de : Al. I. Movilă	274
Vasile Vaida : Judecătoria penală, de : Fl. T. Ionescu	

INFORMAȚIUNI : p. 20, 123, 155, 181, 208, 269.

POȘTA REDACȚIEI : p. 124, 156, 184, 211, 276.

CLIȘEE :

Prietenii Notarilor : Octavian Furlugeanu, deputat de Carasă și Dr. Aurel Milea, deputat de Năsăud	57
Vizita Asociație la Ziarul „Universul”	223
Adunarea generală a filialei Maramureș	246

Administrația Română

Organul Asociației G-rale a Notarilor Comunali din România

APARE LUNAR
REDACTOR: ISAC E. ISACU, NOTAR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
TIMIȘOARA I., STR. 10 MAIU No. 3.

La începutul unui an nou.

Revista „Administrația Română” organul Asociației Generale a Notarilor Comunali din România, intră cu numărul de față în al 16-lea an al existenței sale.

Redacțiunea acestei Reviste în dorința de a da DD Notari o publicațiune utilă și din toate punctele de vedere ireproșabilă, a căutat să aducă Revistei unele îmbunătățiri ce s-au putut dealtfel observa deja în ultimele numere din anul trecut.

Cu numărul de astăzi aparem în haină nouă și am adoptat împărțirea materialului în următoarele capitole: **I. Doctrină**, **II. Pagini profesionale** (Părerii libere și Partea Oficială), **III. Jurisprudență**: A) Drept Administrativ și B) Drept Civil (acte notariale), **IV. Legislație**, și **V. Informațiuni**, Bibliografie, Recenziuni.

I. Pentru partea doctrinară ne-am asigurat colaborarea unor distinși specialiști ai Dreptului Administrativ și facem totodată apel la toți DD Notari, care au ocazia să verifice așazicând la „fața locului” problemele administrative locale, să ne trimită articole pentru partea doctrinară în care să studieze, atât în teorie cât și în practică, problemele fundamentale ale Dreptului Administrativ.

II. Partea profesională stă la dispozițiunea atât a DD Notari (Părerii libere) în mod individual, cât și Organizațiunilor profesionale spre a insera acolo publicațiunile lor oficiale alături de acele ale Asociației Generale.

III. În partea jurisprudențială vom publica și adnota deciziunile importante ale instanțelor administrative și civile, în materia Dreptului Administrativ și Dreptului Civil (Acte notariale).

Rolul jurisprudenței în crearea Dreptului Admi-

nistrativ modern este covârșitor, căci ea arată aplicarea corectă a nenumăratelor texte de legi ce intervin mereu în viața administrativă și evidențiază principiile generale ale dreptului public sub prizma practicei zilnice.

În ce privește jurisprudența intervenită în materie de acte notariale cu privire la forma și valabilitatea diferitelor acte de drept privat, cunoașterea ei prezintă deasemenea un interes deosebit pentru DD Notari chemați să instrumenteze atare acte.

IV. Paginile rezervate legislației vor conține o înșirare cronologică și în rezumat a numeroaselor legi ce intră în vigoare în materii administrative, iar unele legi mai importante le vom publica în extenso și vor apărea pe urmă adnotate și comentate într-o colecțiune de legi ce va fi editată de Revistă.

V. În fine am rezervat un loc și informațiunilor din lumea administrativă din țară și din străinătate, bibliografiei și recenziunilor asupra lucrărilor și specialitate.

În speranța că astfel redactată Revista noastră va putea fi o mândrie a Corpului notarial din România, socotim că oglinda revendicărilor noastre profesionale trebuie să fie o Revistă serioasă și la nivelul celor mai bune publicațiuni de specialitate. Prin prezența în coloanele Revistei noastre a distinșilor colaboratori specialiști în problemele administrative vom reține nu numai un profit teoretic, dar vom câștiga și sprijinitori și prieteni pe care ne vom putea răzima în lupta ce o ducem spre a asigura celor mai modești și harnici slujitori ai Puterei Executive; notarilor comunali, un trai omenesc, un prestigiu și o mulțumire sufletească.

REDACȚIA.

Actele de stare civilă în comuna rurală.

Necesitatea înființării cărții de familie.

de FRIEDRICH UNGAR, notar în com. Rusciori, județul Sibiu.

Deși administrația publică se află astăzi teoretic ca și practic pe o treaptă destul de înaltă, se fac totuși încontinuu înovări și modificări în diferitele ramuri ale ei.

Este încontestabil, că în comuna rurală biserica a avut mai ales până la sfârșitul secolului al 19-lea un rol preponderan — și este în deobște cunoscut faptul, că oficiul de stare civilă abia începând cu anul 1895 se conduce și ca oficiu de Stat.

Constituția noastră actuală prevede la art. 23 că: „Actele de stare civilă sunt de atribuția legii civile”, ceace însemnează, că Statul în materia de stare civilă este suveran și autoritar, menținându-se oficiile de stare civilă bisericesti ca oficii de stare civilă complementare.

Cu toate acestea Statul a făcut prin legea privitoare la actele de stare civilă, astăzi în vigoare, o cesiune inoportună și neexplicabilă, trecând funcțiunea de ofițer al stării civile asupra primarului, care nu este funcționar de Stat, ci un reprezentant eligibil al comunei.

S'ar putea spune deci în principiu, că actuala lege privitoare la actele de stare civilă cu art. 1 nu este în concordanță cu art. 23 din constituție, conform căruia oficiul de stare civilă ar trebui condus de un reprezentant al Statului, avându-se în vedere interesele Statului față de această instituțiune importantă nu numai din punct de vedere statistic, etnografic, confesional, ci din punctul de vedere al apărării naționale, astăzi ne mai fiind nevoie, ca primarul să dea o mână de ajutor reprezentanților puterii armate la prinderea recruților „cu funia”.

Despre inconvenientul produs prin despuerea oficiului de stare civilă de autoritatea și demnitatea necesară, s'a vorbit și s'a scris mult, însă nu destul, căci modificarea necesară nu s'a făcut — și totuși ea va trebui să se facă odată.

Dacă constatăm cu satisfacție, că oficiul de stare civilă și-a ancorat existența chiar în legea fundamentală a țării, care este constituția, nu trebuie să uităm nici meritele, ce le are și le-a avut biserica în genere în materie de stare civilă.

Dacă astăzi, ca și în trecut actele de stare civilă are parohiilor de diferitele culte sunt conduse în

mod absolut exemplar, aceasta se datorește faptului, că biserica ca atare, din punct de vedere administrativ dispune de o experiență bogată, seculară, care în toate epocile a influențat și a secundat viața de Stat, știindu-se feri de curenteles nesănătoase ale sistemului politic marxist-socialist și păstrând cu o dârzenie binecuvântată un sistem de autoritate concentrat în principiul conducerii intelectuale, prin aceia, că preotul din toate punctele de vedere — și în mod absolut bine definit, este capul bisericii, având ca organe auxiliare un epitrop, un consiliu parochial, etc.

După cum se admite dobândirea unui bun imobil prin uzucapiune, prin o folosință faptică de bună credință, am putea spune, că și dreptul la autoritate și atribuțiuni bine definite și garantate ale notarului, se dobândesc tot prin un fel de uzucapiune, prin un drept uzual, prin tradiție, putându-se astfel vorbi nu numai de drepturi câștigate, ci și de drepturi meritate.

Imi amintesc de expresia unui coleg luptător: „Primarul este capul satului, iar notarul mintea satului”, tăind astfel cu spada nodul gordian al administrației rurale.

Dacă în actualul proiect de lege administrativă se intenționează a se da notarului cu un anumit stagiu dreptul de a deveni primpretor, precum după război din notari s'a recrutat mulți primpretori și unii prefecți, cu atât mai mult apare ca ceva absurd, faptul, că notarul de după război joacă rolul unui mecanism fără inițiativă proprie. Ori poporul doarește o conducere intelectuală cinstită și bărbătească.

În continuarea acestei ordine de idei, trecând la partea propunerilor, atingem deocamdată două chestiuni:

- 1) Cartea de familie (registru de familie).
- 2) Jurnalul evenimentelor anuale importante.

Am avut ocazia să studiez aceste lucrări la oficiile parohiale luterane, unde se conduc de preoții cu multă conștiințiozitate — și mai ales cartea de familie, care este în strânsă legătură cu oficiul de stare civilă, formând o statistică generală, un recensământ anual de populație.

Cartea de familie este o evidență, în care se în-

scrie toate familiile unei parochii, — sau aplicat la propunerea noastră — unei comune, și anume în or-

dinea numerelor de casă, după străzi. Dăm modelul de mai jos :

Pag. 132.

No. casei	Numele și pronumele membrilor familiei	anul..... luna..... ziua.....			Sexul		Mutat	
		nașterii	căsătoriei	morții	bărbătesc	femeesc	dela pag.	la pag.
109	Orban Mihai	3/III-1885	31/I-1912		1		132	85
	Soția Ana năs. Roth	26/XI-1890				1	132	16
	Copii:							
	1. Mihai	1/IX-1912			1		7	132
	2. Elisabeta	23/II-1919				1		
	3. Martin	19/I-1921		1/III-1921	1			
	4. Ioan	31/I-1925			1			

Copilul dela No. 1 (Mihail) s'a căsătorit pe curtea No. 7. — El se trece dela pag. 132 la pagina 7, unde a întemeiat o familie. — Dacă băiatul ar fi rămas la No. de casă 109, s'ar fi continuat pe pag. 132, scriindu-se mai jos :

Ad. 1. Orban Mihail și soția etc.

Cu ajutorul cărții de familie se poate constata cu cea mai mare ușurință și precizie numărul de suflete dintr'o comună — și astfel Statul n'ar mai avea nevoie să facă recensăminte complicate, cari costă sume enorme.

La orașe aceste evidențe s'ar putea da în grija birourilor de populație, fiind de mare folos și pentru poliție. Această evidență ne dă în acelaș timp au numai numărul exact de suflete, ci și numărul pe sexe, numărul nașterilor (având în vedere că în comunele din apropierea orașelor multe femei nase în clinică și în comuna de apartenență nu se mai înduc în registrul de stare civilă pentru nașcuți), numărul căsătoriilor, divorțurilor și numărul morților, astfel avem o lucrare statistică permanentă, continuativă, de o valoare incontestabilă. O altă lucrare, care se poate vedea la parohiile luterane din Ardeal este

un jurnal, în care se înscrie evenimentele cele mai însemnate, înregistrate în decursul unui an, ca : edificări de școli, biserici, primiri de donațiuni, moartea persoanelor marcante, variațiunile anotimpurilor etc.

Dacă într'o comună ar fi trei parochii, cari toate ar conduce un astfel de jurnal, iar notariatul încă l'ar conduce, am avea niște lucrări prețioase, un fel de istorie locală, scrisă la curent. Bine înțeles că acei, ce conduc astfel de lucrări, trebuie să fie oameni pregătiți spre a fi la înălțimea chemării.

Insemnările în jurnal ar trebui să se facă în mod obiectiv, într'un stil ales, reflectat prin prisma cronicarului, pentru a obține un adevărat „Jurnal de istorie locală”.

Am făcut aceste propuneri, cu speranța, că vor fi examinate de cei în drept, fiind convins, că aplicarea unor astfel de lucrări de evidență și statistică în administrația noastră, cari, regretabil, nu sunt prevăzute în „Instrucțiuni generale pentru întocmirea lucrărilor și ținerea registrelor din cancelariile primăriilor comunelor rurale” editate în anul 1933, va fi de un folos real.

Vina și datoria noastră.

În curând proiectul de reformă administrativă va deveni lege. Aș vrea, ca în timpul scurt ce-l trăim cu sufletul în dinți, să strigăm o alarmă. Să pom-păm în plămâni noștri, tuberculizați de mizerie, atâta energie, încât să crape alveolele răbdării, să răscolim sgura trecutului, ca să ne înspăimântăm de acest trecut plin de calvarul unui sacrificiu sterp, de martirajul în care s'au asfixiat nădejile și năzuințele noastre de mai bine. Să recunoaștem însă, că o mare parte de vină apasă și pe conștiințele noastre. Ni-s'a legat sgarda murdăriei politicianiste și în loc să ne împotrivism valurilor, ca o stâncă de granit, ne-am resemnat ca niște câini credincioși. În această constă marea noastră vină. S'au ridicat dintre noi energii semețe, curajoase, dar singuri pe câmpul de luptă, n'au putut culege integral roadele victoriei. Sunt încă atâtea județe, în cari notarii nu s'au constituit în asociație, dar, ca să nu ne ascundem după deget, sunt multe județe în cari notarii s'au constituit în asociație, însă atât . . . nu s'a făcut altceva, decât îndeplinindu-se o simplă formalitate, au continuat și continuă încă același vis letargic și fără energie cu diferența, că fac aceasta în cadrul unei asociații.

E timpul să reacționăm. E timpul să ne revizuim concepțiile pe cari ni le impune nu numai exigența unei solidarități profesionale, ci mai ales marea răspundere, care ne apasă pe umeri.

În noi stă cheia și secretul transformării aspectului primitiv și necivilizat al satelor noastre. Când vom cuprinde în sufletele noastre, această mare înțelegere, atunci vom ști să ne apărăm cu mai multă însuflețire și cu mai mare energie, drepturile noastre, pentru că va fi exclus orice sens egoist în revindecările noastre.

Organele de conducere ale asociațiilor județene au datoria să trezească energiile latente, să cultive

demnitatea noastră de funcționari cu mare răspundere, pentru că noi purtăm pe umeri piramida, în vârful căreia stau conducătorii statului.

Iar acolo unde încă nu s'au constituit asociații județene, d-nii colegi să roșească puțin de atâta nepăsare și . . . să pornească la luptă cu energii proaspete și vijelios să alerge spre a ajunge primele linii.

Se impune să ne fortificăm caracterele, să ne amplificăm afirmarea noastră ca funcționari cu rosturi mari. În lupta pentru învingerea unei mentalități greșite despre noi, trebuie să ne organizăm metodic, inteligent pentru a ridica demnitatea unei instituții — notariatul — ultragiată de atâtea privațiuni și mizerii.

Sperăm la un spor de energie din partea colegilor licențiați. Lor le cerem însă să vină în mijlocul nostru fără acea mândrie vanitoasă, fără priviri piezișe și desprețuitoare, ci să slujească idealului nostru, cu un devotament absolut soldățesc.

Să se știe, că noi prețuim oameni, nu după titluri ci după merite, și vom ști să înfierăm la timp, manevrele de diversiune ale renegaților.

Inițiative unei calde îmbrățișare este din partea noastră, de oarecând vrem o singură tabără în care să se contopească toate aspirațiile noastre.

Vrem cu orice preț să ridicăm prestigiul nostru, să cerem conducătorilor statului, ca să ne pună la dispoziție elementele de care avem nevoie — salariul ca să ne permită a duce o viață demnă și stabilitate, ca să calcăm siguri pe calea misiunii noastre — și astfel să se convingă toată lumea, că n'a fost o pierdere ci un câștig, pe care-l va simți apoi statul nostru.

Ciachir Aristareh, notar.

Scrisoarea deschisă Domnului N. N. Săveanu,

actualul Președinte al Camerei, de către

Președintele Asociației Notarilor din Județul Iași.

PREA ONORATE DOMNULE PREȘEDINTE.

În sbuciumul nostru veșnic și în căutarea unei cât mai binevoitoare atențiuni care să ne poată auzi strigătul stins și a ne da o mână de ajutor în momentul critic în care se găsește situația jalnică a tuturor Notarilor din România — și în special a celor din Vechiul Regat și Basarabia, — pentru a doua oară în decursul vieții Excelentei Voastre în care avem cheazășie trecutului Notarii — își pun toată speranța lor și în viitor de a fi salvați la timp — față cu nedreptatea ce li se pregătește prin noua lege administrativă, care se află depusă spre votare la Cameră — ce cu onoare și mult devotament Excelentă Voastră o prezidează.

Ne adresăm azi unei persoane marcante a actualului guvern și care a luat parte activă la congresul notarilor din Vechiul Regat, ținut la Iași în zilele de 26, 27 și 28 Decembrie 1913 cu peste 1700 notari, veniți din toată țară — și cu foarte multe notabilități a onoratului guvern liberal — precum și alți venerați oaspeți ce au ținut să participe și să sprijine pe congresiști prin cuvintele lor înțelepte și de înbărbătare, din care remarcăm cu multă pietate pe regretații, Tache Ionescu, Alecu Bădărău și Giorgel Mărzescu, foști miniștri, Șt. Negruzi fost Prefect, Fr. Botez inspector general ad-tiv ș. al., care au redat notarilor adevăratul rol în stat, prin legea din 1925, asemănătoare celei din 1908.

Suntem prea mulțumiți, că Dumnezeu va dat viață și putere de a fi rămas printre pușinii supraviețuiri din acele ilustre personalități ale vremii apuse.

Notarii mai cunosc în mod amănunțit lupta dreaptă și obiectivă ce ați bine voit a întreprinde — în câștigarea cauzelor sfinte ale acestor desmoșteniți de soartă — când numai în calitatea de deputat și fost secretar general al Ministerului de Interne, a-ți primit cu sufletul curat — delegațiunea Notarilor trimisă de congres — și condus-o personal la fostul Prim Ministru I. I. C. Brătianu, V. G. Morțun, Ministru de Interne, precum și la foștii președinți ai corpurilor legiuitoare, unde în chiar sala onor. Consiliului de Miniștri s'a desbătut punct cu punct doleanțele notarilor din memoriile prezintate — primind cea mai deplină satisfacție.

Astăzi aceiași notari de odinioară servind în-continuu Țara, cu toată dragostea, se văd prin noua lege administrativă proiectată — adânc nedreptățiți — prin desconsiderarea drepturilor câștigate prin legile ad-tive anterioare și anume :

1) Sa ridicat dreptul notarilor de a mai redacta acte sub semnătură privată pentru populațiunea rurală, deși acest drept s'a recunoscut lor prin modificarea legii avocaților publicată în Monitorul Oficial No. 82/1932 și se menținuse și prin art. 110 al. 19, votat de Senat, — dar înlăturat ulterjor, fără motiv legal.

2) Nu s'a prevăzut în mod expres la art. 129, al. I., obligația comunelor de a-le acorda notarilor în-demnizațiile de transport, luminat, încălzit și chirie, ci s'a lăsat la bunul plac al primarilor — prin expresiunea „putând primi” — care desigur înseamnă că pot să nu primească nimic și prin aceasta — Sta-

tul și Comuna s'a degajat ușor, — totuși ei să servească cum vor ști.

La aceasta nedreptățire, notarii cer obligația imperioasă a Statului, a le prevedea fără negațiuni — dreptul la aceste accesorii scoase din salariul fiecăruia și care urmau a fi plătite direct de stat și nu de comune — care se eschivează când trebuie să le suporte. **Dorim ca să se fixeze prin lege quantumul sumelor ce trebuie să plătească acestor funcționari pentru fiecare indemnizare aparte, spre a se aplica la bugete acciași plată — fixate în mod generic pe țară, și nu cu variațiuni de la comună la comună, sau nici deloc.**

3) O dureroasă consternare a produs în rândurile notarilor și dispozițiunile art. 129, al. 2 și 131 din noua lege administrativă, prin înlăturarea în bloc a tuturor notarilor de la dreptul de gradațiune și sporurilor de salariu pentru stagiul de vechime, în care situație sunt cuprinși notarii din Vechiul Regat și Basarabia — în număr de peste 4000 ce au slujit Patria 5—30 ani, — mulți fiind în pragul pensionării, pretinzându-li-se 6 clase secundare fără a ținea seamă că ei au fost numiți sub imperiul legilor anterioare — când nu erau candidați — în scopul pretins și dispensați de condițiunile de studii, cei aflați în funcțiuni publice la punerea în aplicare a statutului funcționarilor publici.

În prezent, fără nici un respect al muncii, al calificației, al vechimei — sau al studiilor, ori al mediei obținute la examene, am fost toți retrogradați în drepturi, făcându-se o singură clasare de nesfârșit provizorat — și plătiți cu un salariu de mizerie — mult inferioară ca a inepgaților stagiari — și chiar al camerierilor, — atingând abea suma de 1667 lei lunar, cei căsătoriți.

Se vede însă că vremurile de azi, tind să nesocotească toate principiile în drept — ale notarilor; — căci prin acest sistem meschin, s'a distrus — căminurile atâtor familii notărești — și a produs o complectă descurajare în muncă, — ce va constitui cel mai trist capitol de regres, pentru toată administrația Țării.

Nu știm apoi la ce ar folosi o lege despotică, lipsita de îndurare legală, tocmai pentru executorii ei? S'ar creia numai suferinți și distruge de tinpurii energii și valori de care se simte atâta nevoie în administrația noastră.

Notarii, respectoși roagă să se țina seamă și să se înțeleagă că de buna lor stare materială și morală, depinde în cea mai mare măsură, însăși consolidarea Statului Român.

Cum legea din 1908 de organizare, cea de unificare din 1925 și legea administrativă actuală, sunt opera creiatoare a partidului și guvernului liberal,

credem că ni se va respecta drepturile câștigate, astfel ca toți notarii aflați în funcțiune cu titlu definitiv și stabili la depunerea prezentei legi în parlament — să beneficieze de gradațiuni și sporurile acordate pentru vechime, asemenea colegilor prevăzuți la art. 128 din proiectul legii administrative.

Iată marele cauze ce fac, ca atâtea mii de notari să-și îndrepte către prea bunul lor protector din alte vremi, umilul lor glas — pentru ca Excelența Voastră, care cunoașteți în amănunt toate aceste grave nedreptăți aduse corpului notăresc, să puneți toată greutatea cuvântului ce purtați — făcându-vă ecoul nostru, spre a ni se respecta drepturile câștigate în trecut, fiind pionerii ce am deservit Patria — în timpul tuturor prefacerilor ce s'au succedat până s'a făcut România Mare — și în decursul anilor ce au urmat, cu devotamentul cunoscut tuturor.

Socotim pe drept cuvânt, că nu merităm, dar escluderea noastră de la drepturile pe care statul le acordă tuturor celorlalți funcționari, ei din contra, ar merita să fim răsplătiți fără cerșetorie, măcar acum.

Noi deși reprezentăm în toată Țara pe onoratul Guvern și suntem încărcăți cu mii de atribuțiuni — și îndatoriri, — totuși n'avem pe nimeni care să ne susțină doleanțele noastre în fața întregului parlament românesc ales și susținut cu atâta devotament de notari.

Realizând o grabnică remediere a neajunsurilor preconizate de noi și scurtând de la început atâtea suferință, vom rămânea profund recunoscători Excelenței Voastre — purtându-vă acciași stimă și considerațiune de care se bucură acum Dl. Dr. Anghelescu din partea corpului didactic, — fiind cel mai iubit ministru, — pentru faptele sale mari.

Alăturăm și câteva articole din care se constată dreptatea cauzei notarilor — și nădăjdiam întregul sprijin — în realizarea dezideratelor formulate.

M. F. Grigoriu, președ. asoc. not. din Iași.

ATENȚIUNE !

Toți acei colegi, cari până la 1 Martie 1936 achită abonamentul revistei „Administrația Română”, — atât cel restant, cât și cel din anul 1935/36, — primesc „Agenda Administrativă pe 1936”, — pe prețul de numai 100 Lei.

Prin achitarea abonamentului sprijiniți revista și câștigați o carte folositoare administrațiunii locale!

Un mare succes.

Noul guvern în dorința de a înfăptui îmbunătățirea stărei celor mici și mulți, a luat dispozițiuni a sporii salariile funcționarilor plătiți cu mai puțin de 200 lei lunar, — cu ocaziunea alcătuirii bugetului general al statului, pe anul viitor financiar.

Intre cei favorizați de acest spor de salariu n'au fost trecuți cu vederea nici notarii, cărora s'a hotărât a li se adăuga câte 20 lei lunar și indemnizațiuni de locuință. Astfel, cei salarizați cu 60 lei lunar de clasa III-a vor avea 80 lei, cei cu 80 (de clasa II) vor primi 100, și cei cu 100 (de cl. I) vor avea 120; iar indemnizațiunile de locuință vor fi sporite și obligatorii pentru toți notarii.

Mai mult încă, d. N. N. Săveanu, fost secretar general al Ministerului de Interne, a bine voit a cere Memoriul dezideratelor notarilor exprimate în congres — ceiace ne am grăbit a'i înmâna — pentru ca unind vorba cu fapta, după frumoasele cuvântări ținute în congresul notarilor, să susține interesele notarilor și în Parlament al cărui membru marcant este.

Iată un prim pas și un mare succes, efect al străduințelor noastre de zece ani, cu revista și al congresului de la Iași, care tot efect al revistei este.

(ss) **Iulian Cucu,**

Directorul revistei „Administrația Publică”.

— : —

P. S. Acest articol a fost publicat acum 22 ani în urmă în No. 4/1914 al revistei „Administrația Publică” ce apărea în București de 10 ani — și al cărui Director, vajnicul luptător Iulian Cucu, fost notar, — azi decedat, — a dus cea mai neîntreruptă luptă, pentru cauza notarilor din Vechiu Regat, — căror soartă în prezent, este atât de deplorabilă de conducătorii.

Articolul de față s'a trimis în originalul găsit în revistă, odată cu scrisoarea întocmită de noi, Domnului N. N. Săveanu, președintele Camerei, spre a fi susținuți, — Domnia sa, fiindu-ne unicul părinte ce s'a interesat și în trecut de situația notarilor regăteni.

M. F. Grigoriu, notar, Voinești, Iași.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PUBLICAȚIUNI OFICIALE.

Prezidiul Asociației Generale a Notarilor Comunali din România.

CIRCULARA Nr. 1/936.

Tuturor Domnilor Președinți de Filiale

și

Tuturor Domnilor Notari Comunali din Țară,

La Reședința.

Fiind în curgere unificarea Procedurei civile și a Codului civil, credem că ar fi în interesul populației rurale, ca să cerem înființarea, în Ardeal reînființarea, judecătoriilor comunale, unde populația dela sate să-și poată rezolva urgent, fără cheltueli pricinile mai mărunte.

De aceea rog pe toți Domnii notari din Țară, că această cauză să-o pună în desbaterea Consiliului comunal și acesta să aducă hotărâri după modelul mai jos comunicat, cari hotărâri după ridicarea la putere de drept să se înainteze instruite reglementar:

Ministerului de Justiție, Domnilor președinți ai Senatului și Camerei.

Domnii președinți de județe sunt rugați a-se îngriji, ca fiecare notar să satisfacă acestei dispoziții. Jibou, la 5 Ianuarie 1936.

Președinte,

(ss) **ALEXANDRU COMȘIA.**

— : —

FORMULAR.

E X T R A S

din procesul verbal Nr. încheiat pentru ședința consiliului comunal din județul

Nr.

Privește, **Reînființarea judecătoriilor comunale.**

DI Notar citește referatul Nr. prin care arată, că vătămările aduse de oameni sau ani-

male, țărinelor, holdelor viilor și recoltelor, stricăciunile de locuri, copaci, garduri, șanțuri sau alte îngrădiri, precum și pagubele cauzate prin necurățirea șanțurilor, canalurilor, etc., neputând fi sancționale imediat, ele se sporesc din zi în zi. Judecătoria rurală fiind aglomerată cu alte procese de importanță mai mare, cu mare întârziere poate judeca contravențiunile de poliție comunală.

Din aceste motive măsurile luate de autoritatea comunală în baza art. 157 din L. O. A. L. nu dau rezultatul dorit.

Având în vedere că judecătoriile comunale în Transilvania au dat rezultate foarte bune, prezentând mare înlesnire pentru justițiabili, pentru că judecău în comună în termen scurt, ceea ce este de mare importanță îndeosebi în cazurile de vătămări aduse țărinelor, recoltelor, etc., deoarece și sancțiunile se pot aplica fără întârziere,

considerând, că motivele pentru care s'au desființat în anul 1907 judecătoriile comunale în Vechiul Regat, astăzi nu mai pot fi invocate împotriva lor.

pentruca măsurile de poliție comunală și îndeosebi cele ce privesc împiedecarea furtului și pagubelor cauzate pe câmp, să fie respectate și pentruca contravențiunile de simplă poliție prevăzute în legi, regulamente și ordonanțe administrative să poată fi sancționate imediat,

propune ca consiliul comunal,

având în vedere că judecătoria comunală a fost o instituție locală autonomă cu adânci rădăcini atât în Vechiul Regat cât și în teritoriile alipite, care ofera țăranilor o justiție la îndemână, dar totodată avea în atribuțiunile sale și dreptul de a judeca unele contravențiuni conform art. 164 din cod. pr. penală art. 106 legea poliției rurale, art. 14—21, legea judecătoriilor de pace din 1896, art. 758 cod. de procedură civilă al Transilvaniei §-ul 103 al legii XII din anul 1894 din Transilvania,

în baza art. 104, p. 23 și 24 din L. O. A. L. să ceară reînființarea judecătoriilor comunale cu atribuțiunile ce le aveau înainte de desființarea lor,

luându-se în considerare creșterea prețurilor lucrurilor dela acea epocă,

Consiliul comunal,

văzând expunerea Dlui Notar,

având în vedere, că populațiunea dela sate a suferit și suferă multe neajunsuri în urma desființării judecătoriei comunale, pentru apărarea intereselor justițiabililor din comună,

în baza art. 104, punct 23 și 24 din L. O. A. L., în unanimitate,

H o t ă r e ș t e

I. Cere reînființarea judecătoriei comunale cu

atribuțiunile cuprinse în propunerea Dlui Notar.

II. Insărcinează pe Dl Primar, ca împreună cu Dl Notar să întocmească și adreseze memorii către Dl Prefect, Dl Ministru al Justiției, Adunarea Deputaților și către Senat, solicitând, ca cu ocaziunea votării codului de procedură unificat să se reînființeze judecătoriile comunale.

Primar :

Notar :

— : —

Prezidiul Asociației Generale a Notarilor Comunaii din România.

Dos. No. 7/936. A. G. N. C. R.

CIRCULARA Nr. 8/935.

Trimisă și separat fiecărui Domnă Președinte.

Domnule Președinte,

Veți lua cele mai severe și imediate măsuri, ca toți colegii să întocmească cereri, prin cari populația dela sate cere menținerea și pe mai departe a drepturilor notarilor, de a redacta acte sub semnătură privată.

Aceste cereri se vor face de fiecare comună aparte, în 5 exemplare și vor fi semnate chiar și de organizațiile politice locale cât și de toți locuitorii comunei.

Un exemplar se va trimite D-lui Primministru, unul D-lui Ministru Inculeț, unul D-lui Ministru Iuca, iar restul de 2 se vor trimite D-lor președinți ai corpurilor legiuitoare.

Cererile se vor timbra și fiecare comună le va trimite recomandat la locurile competente.

Trimeterea lor se va fixa între timpul de 20 Ianuarie—1 Februarie 1936.

Astfel de cereri se pot trimite și altor membri marcanți ai Camerei și cari ne susțin interesele noastre.

Neexecutarea acestor dispozițiuni atrage după sine răspunderea morală în primul rând al D-lor colegi președinți de filiale, având în vedere situația grea în care ne zbatem pentru ducerea la bun sfârșit a dezideratelor noastre juste.

De executarea precisă mă veți aviza imediat.

Totodată rog pe acei Domni Președinți, cari nu au trimis suma cerută pentru propagandă, s'o trimită imediat, căci astfel nu sunt în stare a lua măsurile dictate de împrejurări, suma se va computa în cotizațiuni.

Jibou (Sălaj), la 28 Decembrie 1935.

Președinte,

(ss) ALEXANDRU COMȘIA.

RAPORTUL „SECȚIUNEI VASLUI” la adunarea generală a Asoc. Notarilor Comunali din România.

La ședința ordinară de la 21 Noembrie 1935.

DOMNULE PREȘEDINTE-

Aduc dela Vaslui, salutul în numele notarilor membri activi ai acestei Asociațiuni.

Inpuziunea dată de Asociația de Constanța ne-a determinat, ca să ne afiliem și noi județul Vaslui, la Asociația Generală a Notarilor Comunali din România.

Suntem fericiți, că am putut a ne strânge într'un mănunchi, căci „Unirea face puterea”.

În Transilvania și Bucovina e ușor a constitui o asociație de ori ce breaslă, inclusiv notari pe cât timp în Vechiul Regat, sentimentul de solidaritate fiind mai redus o asociație întimpină multe greutăți.

Cu toate acestea prin eforturile depuse am reușit la situația zilei de azi pe care vă o prezint.

Membri înscriși 62.

Membri cu taxele de înscriere și cotizațiile la curent 59.

Incasări efectuate lei 15.710.—

Plăți efectuate Lei 14.810.—

Sold Lei 900.—

Din doleanțele notarilor de Vaslui, propunem :

1) Incadrarea.

2) Stabilitatea.

3) Definitivarea.

4) Drepturile la avansare pe loc automat, iar la cei vechi avansarea imediată la gradul corespunzător vechimei.

5) Dreptul la gradație din 5—5 ani.

6) Semnul distinctiv în serviciu și în afară de serviciu și la solemnități.

7) Calitatea de ofițer de poliție judiciară și stare civilă.

8) Tarif pentru actele ce se întocmesc de notari. (Art. 179 L. O. A. L.)

9) Separațiunea actelor de atributul primarului definite.

10) Obligația comunelor de a majora speșele de transport și locuință ale notarului, uniform — ca la pretori.

11) Taxe comunale pentru buletinele de naștere, moarte și despărțenie.

12) Taxe comunale pentru certificate de ori ce natură, ca la comunele urbane.

13. Drept de asistență medicală gratuit în spitale și dispensare.

14) Numirea secretarului cu avizul notarului.

15) Secretarii comunali să fie încadrați cu drept la pensie.

16) Secretarii comunali să între în asociație ca membri activi.

17. Modificarea statutului în privința epocii de terminarea anului financiar.

Cu aceste expuneri rog ca onor. biroul, cât și adunarea să ia act de aceste deziderate, pe care să le votăm într'o moțiune comună.

Președinte, G. S. ROȘU.

PROCES - VERBAL.

Nr. 5.

Astăzi 21. Decembrie 1935.

Subsemnații notari comunali din județul Râmnicul-Sărat, în urma convocării ce ni s'a făcut prin circulara Nr. 10-1935., întrunindu-ne în sala de recepții a Prefecturii, am procedat la constituirea biroului adunării astfel :

Domnul I. N. Iliescu, președinte; Dl Pavel D. Preda secretar; iar Dnii Negoită Nicolae și Nicolae B. Georgescu scrutatori.

După constituirea biroului, se procedează la facerea apelului nominal constatându-se prezența unui număr de 64, notari din totalul de 82.

Fiind prezent numărul legal de membri conform statutului Asociației generale a notarilor comunali din România, adunarea se declară legal constituită și în măsură a delibera asupra ordinei de zi anunțată :

1. Adunarea generală ia cunoștință de cuprinsul scrisoarei Nr. 2-935. primită din partea Domnului Președinte al Asociației generale a notarilor comunali din România de către. Dl N. B. Georgescu, notarul comunei Gologanu, prin care face cunoscut, că notarii din acest județ nu sunt organizați în cadrul Asociației generale, deci astăzi am procedat la constituirea Filialei Asociației notarilor comunali, din județul Râmnicul-Sărat, care adoptă în totul statutul Asociației generale și intră în organizație.

2. În baza art. 22. din statutul s'a procedat la alegerea următorului consiliu de administrație :

1. Domnul I. N. Iliescu, Directorul Prefecturii.
2. „ Mărgărit Ivănescu, notar comună.
3. „ Gheorghe Dumitrescu „
4. „ Nicolae B. Georgescu „
5. „ Vasile Trifan „
6. „ Pavel D. Preda „
7. „ Costache Tudor „
8. „ Nicolae Negoită „
9. „ Gheorghe Petrescu „
10. „ Ion Frățilă „
11. „ Nicolae Baniță „

3. In baza art. 23, al. 3 din statut, adunare generală alege trei cenzori în persoana Dilor Emil Cârjan, Grigore Donescu și Troe Ionescu notari, iar Dni: Filip Stan, Atanasie Ionescu și Radu Pătrascu supleanți.

4. In baza art. 24 din statut, adunarea generală fixează cotizație anuală din partea fiecărui membru — câte 360 lei — din care sumă se va da câte lei 200 anual; de fiecare membru, Asociației generale a notarilor comunali din România.

5. Adunarea generală proclamă președinte de onoare pe DI Iacob D. Coșereanu, Prefectul județului Râmnicu-Sărat.

Pentru care am încheiat prezentul proces-verbal în patru exemplare, din care trei se vor înainta Domnului Președinte al Asociației generale a notarilor din România, iar unul va rămânea în arhiva filialei.

Președintele adunării,

Scrutatori,

I. N. ILIESCU.

N. B. Georgescu, N. Negoită.

DRAPELUL NOTARILOR.

Filiala Asociației noastre din Cahul, pentru a demonstra patriotismul și a-se putea prezenta la toate manifestațiile cu cuvenita demnitate și-a făcut un drapel, pe care l-a sfințit în catedrala orașului Cahul cu solemnitate.

Iată actul de Sfințire :

Azi, 8 Iunie 1935.

Subsemnații constatăm prin prezentul act, ca s'a săvârșit în Catedrala orașului Cahul sfințirea drapelului Asociației notarilor și secretarilor de plasă din județul Cahul.

Nași al acestui drapel sunt: Domnul Teodor Crocopol, prefectul jud. Cahul și Mihail Berariu, directorul Prefecturii Cahul.

L. S. Protoereu paroch, L. S. Th. Crocopol (ss)

(ss) C. Manolescu Mihai Berariu (ss)

L. S. Președintele Asociației, V. Matîșef (ss).

Memoriul funcționarilor comunali.

DOMNULE PRIM-MINISTRU,

„ MINISTRU,

„ SENATOR,

„ DEPUTAT,

Subsemnatul președinte al funcționarilor comunali rurali : (subnotari, secretari comunali, impiegati și casieri.)

Având în vedere, că în actuala sesiune parlamentară se vor vota legi, prin care se urmărește o

dreaptă și rațională organizare a serviciilor publice, cât și recunoașterea drepturilor ce-i compet funcționarului public, cu onoare Vă înaintez prezentul :

M E M M O R I U,

rugându-Vă să binevoiți a lua în considerare, a apăra și susține cu ocaziunea desbaterei proiectelor de legi sus amintite, doleanțele noastre juste, pe care ni le susținem bazați pe următoarele :

Deziderat cu privire la : „LEGEA GENERALĂ A PENSILOR”.

Cei mai obidiți slujbași, cuprinși „pro forma” în Legea Statutului funcționarilor publici, suntem cu drept cuvânt : bieții și nebăgații în seamă funcționarii comunali rurali : subnotari, secretari comunali, impiegati și casieri, cari ocupăm un loc ciudat în multiplele categorii de funcționari publici. Zic „ciudat” deoarece deși reprezentăm o importanță covârșitoare în administrația țării, totuși legiuitorul continuă să păstreze o atitudine neechitabilă față de noi. Supuși acelorași îndatoriri, încărcăți cu munca, întocmai ca și ceilalți funcționari al Statului, noi funcționari comunali rurali suntem privați de cel mai just, umanitar și echitabil drept, acela de a fi membri ai Casei Generale de pensii cu toate, că legiuitorul ni-a declarat prin art. 1. din legea statutului funcționarilor publici și prin art. 184. din legea pentru organizarea administrației locale, de funcționari publici supuși tuturor îndatoririlor stabilite de aceasta, cât și bucurându-ne de toate drepturile conferite funcționarilor publici.

Fatălă ni a fost însă funcționarilor comunali rurali, dispozițiunea art. 1. alin 2, din legea generală de pensii publicată în Mon. Of. Nr. 83, din 15 Aprilie 1925 și pusă în aplicare dela 1 Octomvrie 1925, când menționa și cu adânc regret menționează, că „Nu intră în prevederile legii generale de pensii funcționarii comunelor rurale, plătiți din fondurile comunale”.

Intrebăm pe legiuitor, care fapt l'a determinat, să fie atât de neechitabil, atât de injust, cu noi, cari marea majoritate avem la bază bacalaureatul și școala administrativă și profesională de notari, ba unii avem studii universitare, prestând cea mai asiduă muncă pentru promovarea administrației comunale și a intereselor vitale ale statului ?

Pentru că constituie o anomalie, ca oamenii de serviciu, sergenții, portarii, frânării, acarii, ordonanțele de birou dela diferite servicii publice, moașele comunale, cantonierii de drumuri, să fie membri ai casei generale de pensii, iar noi, cei indicați mai sus să fim excluși pe nedrept dela beneficierea acestor prevederi, din moment ce suntem prin legi declarați

de funcționari publici, iar condițiunile de ocrotire socială de prezent se estind chiar asupra muncitorului manual. Dacă acesta este adevăratul, nu putem înțelege aceasta abandonare, față de noi, cari suntem elemente indispensabile administrației comunale, elemente absolut necesare și productive, cari prin adaptarea acestui principiu greșit și neechitabil, deziluzionați și descurajați, neasigurându-ne pretențiunile noastre juste, cu un salariu derizoriu, **fără drept la pensie**, încât drept consecință, forța de producție slăbește, o indolență se lasă asupra sufletului nostru și de circa 10, zece ore la zi, prestate în birouri neigienice și în bezna satelor, conturbată de grija viitorului neasigurat, nu va produce efectele dorite, toate aceste însă se vor răsfrânge, în detrimentul intereselor generale, ceea ce credem, că nu e de dorit.

Deci, noi — Funcționarii comunelor rurale intrând în prevederile legii Statutului Funcționarilor publici, cu drepturi și îndatoriri similare celorlalți funcționari publici, în baza spiritului de dreptate, de legalitate, care trebuie să existe, încât nu se poate admite regimuri speciale pentru unii față de alții, căci un act injust, neumanitar poate avea numai o durată efermă,

Rugăm Inaltul Guvern și membrii Reprezentanței Naționale, să modifice art. 141 din proiectul legii de reformă administrativă precum urmează :

Să se suprime aliniatul ultim al art. 141, și să se înlocuiască cu :

„Funcționarii comunelor rurale încadrați fiind în legea statutului funcționarilor publici, se vor bucura de toate drepturile și vor fi supuși tuturor îndatoririlor stabilite de acesta, acordându-li se dreptul de a fi membri ai Casei generale de pensii”

sau modificarea alin 2, art. 1, din legea generală de pensii din 1925, în sensul, că :

„Funcționarii comunelor rurale plătiți din bugetele comunelor vor beneficia de prevederile legii generale a pensiilor”.

Declar în numele a 10.000 de funcționari comunali rurali, că prin realizarea acestui deziderat just, munca, zelul, moralul și onestitatea s'ar potența în mod simțitor, iar repercursiunea lui, asupra bunului mers al administrației comunale ar fi un serviciu real pentru afirmarea și înflorirea scumpei noastre administrații românești.

Primiți, Vă rugăm, asigurarea celei mai adânci stime și celui mai desăvârșit devotament, ce vi-l păstrăm.

In numele funcționarilor comunali rurali :

DIMITRIE I. ISAIU, președinte,

subnotar în com. Sâniob, jud. Bihor.

I. Drept administrativ.

1. „Fait du prince“. Rezilierea contractului.

— Neplata arendei comunale anuale din partea arendașului pe motivul că Ministerul Domeniilor a oprit vânatoarea pentru toate speciile de vânat, constituie o neindeplinire a obligațiilor contractuale din partea arendașului, deoarece în conformitate cu dispozițiunile art. 15 din Legea pentru protecția vânatului din 27 Oct. 1921 (cu modificările ulterioare) Ministerul de Domenii poate lua în mod legal măsuri pentru protejuierea vânatului prin oprirea lui pe un timp limitat.

IN FAPT: Consiliul comunal Julița, prin hotărârea Nr. 21 din 19 Iunie 1935 decide rezilierea contractului pentru arendarea dreptului de vânat pe teritoriul comunei cu Domeniul M. din B., pentru motivul, că numitul Domeniu nu s'a conformat condițiilor contractuale, n'a achitat arenda anuală de 1.000 Lei.

Impotriva acestei hotărâri, Domeniul M. întro-

duce acțiune la acest Comitet, cerând anularea ei, pentru următoarele motive :

că Ministerul Agriculturii și a Domeniilor prin deciziunea sa Nr. 62473/1934 oprind vânatoarea pentru toate speciile de vânat până la 1 Septembrie 1935, Domeniul arendaș era în drept de a nu achita taxele din contract.

IN DREPT: Având în vedere că în contractul de arendare a terenului de vânatoare, partea arendașului se supune tuturor dispozițiilor privitoare la reglementarea și ocrotirea vânatului, precum aceasta se stabilește de art. 15 din legea pentru protecția vânatului;

având în vedere că în conformitate cu art. 34 din menționata lege, Ministerul de Agricultură și de Domenii poate opri pe timp limitat vânatoarea sub orice formă, rămânând că în asemenea caz contractele păgubiților să fie prelungite în conformitate cu hotărârea luată de consiliul permanent;

Jurisprudență.

având în vedere că asemenea restricțiuni cu privire la exercitarea vânatului luate de Minister nu pot servi de bază arendașului de a refuza îndeplinirea obligațiunilor contractuale, între altele, și în privința achitării arenzii convenite comunei;

considerând că refuzându-se totuși din partea arendașului plata arenzii, acest refuz înseamnă neîndeplinirea obligațiunilor contractuale, urmând că în asemenea cazuri, comuna arendatoare să se folosească de dreptul ei legal, pronunțând rezilierea contractului;

considerând că în cazul din speță recunoscând însuși Domeniul reclamant neplata arenzii stipulate în contract din cauza opririi vânătoarei pe terenul din chestiune, consiliul comunal al comunei Julița bine și legal a procedat, când prin hotărârea atacată cu acțiunea de față a dispus rezilierea contractului încheiat cu Domeniul reclamant;

că pentru toate aceste considerațiuni, acțiunea introdusă găsindu-ne nefondată, urmează a fi respinsă; etc.

(Com. loc. de Revizuire Timișoara. S. II-a. Dec. No. 676/1935 din 10 Octombrie 1935. Preșidenția D-lui **Dimitrie Ianculescu**. Membrii: **Dr. Gh. Ciupe**, **Dr. Aurel Hădan**. Raportor: **Friederic Pauck**, prim-referent. Reclamant A. M. împotriva hot. Cons. Com. Julița No. 21 din 15 Iulie 1935).

NOTĂ: Prezenta speță constituie un caz tipic de ceeace doctrina franceză numește „**Le fait du prince**”.

Prin denumirea istorică de „**fait du prince**” se înțelege: Orice împrejurare ce rezultă dintr'un ordin sau dintr'o prohibițiune emanând dela autoritatea publică, împrejurare care rupe echilibrul unui contract în care Administrația este parte, (cf. **Baudry & Barde** t. XII § 455, p. 489; **Laurent**: t. XIV paragr. 261—267, p. 323; **Hauriou**: ed. 12-a, p. 511).

„**Faptul prințului**” obligând la supunere. ca și un fapt al naturii, se aseamănă unui caz fortuit sau de forță majoră.

„**Le fait du prince**” presupune următoarele condițiuni: 1. **Un contract** în care Administrația să fie parte, 2. **O măsură de putere publică** (lege, regulament, deciziune) a căreia efect este ruperea echilibrului contractual în avantajul administrației ce se comportă ca **putere publică**, adică în avantajul unui **interes public** pe care Statul îl urmărește prin manifestările sale de putere publică; 3. Un element de **impreviziune** în sensul că dacă măsura de putere publică putea intra în prevederile părților, nu mai are loc despăgubirea ce Statul datorează — de câte ori, prin actele sale de putere publică, aduce vre-o atingere drepturilor particularilor, — conform prin-

cipiului egalității cetățenilor față de sarcinile publice, căci ar fi injust ca numai unii să suporte consecințele păgubitoare ale unor măsuri luate de administrație în intereselor public.

În cazul din speță „**faptul prințului**” este deciziunea Ministerului Agriculturii și a Domeniilor No. 473/1934 prin care a oprit vânătoarea pentru toate speciile de vânat până la 1 Sept. 1935.

Într'adevăr, cele trei elemente constitutive ale „**f. p.**” sunt întrunite: 1. Este vorba de un contract în care o-administrație publică (o comună) este parte; 2. Măsura de putere publică a fost luată în vederea salvagădării unui interes obștesc (protecțiunea vânatului); 3. Particularul co-contractant putea însă să prevadă această posibilitate a administrației de a interveni, răsturnând echilibrul contractual prin reglementarea vânatului, căci însăși legea vânatului prevede această putință. Ar urma deci, în principiu, ca pagubele izvorite din zisa deciziuni a Ministerului Domeniilor să fie suportate de particularul co-contractant.

Legiutorul din 27 Octombrie 1921 a fost însă foarte echitabil când a prevăzut o indemnitate în favorul particularilor părți în contracte de arândă a dreptului de vânat, pentru cazul când, prin măsurile ce s'ar lua în vederea protegiunii faunei țării, s'ar atinge drepturile vânătorilor arendași. Într'adevăr art. 35 din susmenționata lege prevede că **Ministerul de Agricultură și Domenii putând opri pe un timp limitat vânătoarea, rămâne ea în asemenea caz contractele păgubiților să fie prelungite**, în conformitate cu hotărârea luată în acest senz de consiliu permanent.

Astfel fiind, atât interesul public cât și interesul privat este satisfăcut și deci particularul co-contractant (arendășul dreptului de vânat) nu mai are de ce să se plângă în cazurile când s'ar reglementa dreptul de vânat chiar contra intereselor sale momentane, devremece contractul său se prelungește, prelungire ce echivalează cu o justă despăgubire a sacrificiului său.

Iată de ce, în speță, Comitetul local de Revizuire Timișoara, a făcut o justă aplicare a principiilor generale ce guvernează contractele în care Administrația este parte, arătând încăodată că un particular, contractând cu Statul și persoanele juridice de drept public, nu poate să se pue pe un picior de egalitate cu administrația atunci când ea procedează în virtutea puterii sale publice în vederea satisfacerii intereselor publice, căci interesul public primează pe cel privat iar particularul păgubit în drepturile sale trebuie să se mulțumească cu o justă despăgubire.

Dr. Emil Botiș.

2. CETĂȚENIE. Locuitori având apartenența în tinuturile alipite. Omiterea lor din listă, deși se aflau prezenți în localitate. Dacă n'au făcut apel în termen, nu pot dobândi naționalitatea decât în condițiunile art. 7 și urm. din legea din 1924.

Din disp. art. 65 și 67 din legea pentru dobândirea și pierderea naționalității române, rezultă că locuitorii care având dobândită de drept naționalitatea română conf. art. 56 din lege și nu vor fi cuprinși în listele de naționalitate, întocmite conf. art. 65, nu mai dobândi naționalitatea română decât prin unul din mijloacele arătate de art. 7 și urm.

Prin urmare, în speță, deși dela data de 1 Dec. 1918, recurentul a avut apartenența în orașul B. M. totuș el fiind omis din listele de naționalitate n'a făcut apel în termenul prescriș de art. 64 deși era prezent în acel oraș, astfel că actele rămân definitive conf. art. 65 al. III, el nu mai poate dobândi naționalitatea română decât prin unul din mijloacele prevăzute la art. 7 și urm.

(Cas. I. Dec. No. 1295 din 30 Noembrie 1934. Preș. D-lui V. Șandor, consilier.)

3. CETĂȚENIE ROMÂNĂ ; privind locuitorii din tinuturile alipite. Cerere pentru constatarea ei. Respingere. Hotărâre definitivă. Nu se mai poate dobândi cetățenia decât pe calea art. 67 alin. I. din legea din 1924. Hotărârile definitive în această materie au efect „*erga omnes*”.

Din momentul ce o cerere de constatarea cetățeniei române a unei persoane a fost respinsă printr'o hotărâre rămasă definitivă, indiferent de împrejurarea că partea a fost sau nu prezentă în momentul alcătuirii listelor, acea persoană nu mai are altă cale deschisă, pentru a dobândi cetățenia română, afară de cea prevăzută de art. 67 alin. I, art 7 și urm. din legea din 1924.

Autoritatea de lucru judecat rezultând din hotărârile date în materie de constatarea și pierderea cetățeniei române, spre deosebire de a hotărârilor date în materia de drept comun, având caracter „*erga omnes*”, produce efect juridic din punct de vedere al obiectului — constatarea cetățeniei române a unei persoane — indiferent de părțile cari au figurat ca adversare celui ce a cerut să-i se recunoască o atare calitate.

Aceasta rezultă și din art. 23 din legea pentru dobândirea și pierderea naționalității și art. 24 din regulament, cari prevăd că orice persoană care poate dovedi cu acte, că solicitantul nu întrunește condițiunile cerute de lege, se poate opune la admiterea unei cereri de constatarea naționalității, ceea ce înseamnă că pentru a exista autoritate de lucru judecat în această materie, nu este necesar să existe identitate de persoană, decât în persoana aceluia ce

a cerut recunoașterea calității de cetățean român nu și a persoanelor cari se opun la o astfel de cerere, aceasta din urmă fiind presupusă că lucrează în interesul societății ;

Imprejurarea că hotărârea s'ar fi dat în lipsa recurentului și fără examinarea faptelor, pe care și-ar fi putut baza cererea sa, nu are nici o influență asupra existenței lucrului judecat.

(Cas. I. Dec. 242 din 11 Februarie 1935. Preș. D-lui S. Tipei, consilier.)

4. FUNCȚIONARI PUBLICI. Funcționarul public contra căruia s'a deschis o acțiune publică. Suspendarea lui din serviciu este obligatorie și fără plata salariului. Legea interpretativă din 22 Martie 1933 a art 58 din Statutul Funcționarilor publici. Nu se atinge drepturile câștigate. Nu contravine art. 7 din Constituție.

IN FAPT : Recurentul I. I. a cerut instanțelor de contencios administrativ să declare ilegal refuzul D. G. A. P. de a i se plăti salariul pe timpul suspendării sale din funcțiunea de arhivar în P. M. G. suspendare intervenită pe baza art. 58 din legea Statutului funcționarilor publici.

Acțiunea fiind respinsă de Curtea de Apel ca prematură, întrucât aparatul se găsea în curs de judecată înaintea instanțelor penale, numitul a făcut recurs, pe care Curtea de Casație Secția III, întemeindu-se pe disp. legii interpretative din 22 Martie 1933 l-a respins și luând act de declarațiunea recurentului ca acea lege interpretativă îi răpește un drept câștigat, dreptul la salariu și violează astfel art. 17 din Constituție, care garantează dreptul de proprietate de ori ce natură și deci și creanțele contra Statului, a trimis dosarul secțiunilor Unite, spre a judeca chestiunea neconstituționalității acelei legi.

IN DREPT : Prin art. 58 din legea statutului funcționarilor publici se prevede că suspendarea din serviciu este obligatorie, când în contra unui funcționar în serviciu s'a deschis acțiune publică pentru unul din faptele, pe care textul le menționează.

Intrucât acest text de lege nu prevede nimic cu privire la dreptul funcționarului la salariu pe timpul acestui suspendării obligatorii și întrucât pe dealtă parte aceiași lege prevăzuse prin art. precedent 57 și o suspendare facultativă în cursul judecării acțiunii pur disciplinare fără pierderea salariului, s'a născut în tăcerea legii dreptul la salar subsistă, cât timp calitatea de funcționar public nu este retrasă.

Din această cauză ivindu-se disensiuni și contradicții în interpretarea art. 58 legiuitorul prin art. unic al legii din 22 Martie 1933, a dat pe temeiul dreptului recunoscut lui prin art. 36 din Constituție suscitatului art. 58 interpretarea în sensul că, suspendarea obligatorie din acest articol se face fără

plată de salariu, spre deosebire de suspendarea prevăzută din art. 57, care este cu plată de salariu și numai în caz de achitare penală și disciplinară funcționarul putând obține o cotă parte potrivit art. 20. Față de cele mai sus expuse legea din 22 Martie 1933, având un necontestat caracter interpretativ se consideră ca făcând parte integrantă din textul interpretat, efectul ei suindu-se până în momentul punerii în aplicare a acestui text: Prin urmare nefiind vorba de o dispoziție nouă de lege modificatoare de drepturi, și de o pură interpretare legală cu efect retroactiv, pretențiunea recurentului, aflat de altfel încă în curs de judecată penală, că prin această dispozițiune interpretativă, i s'ar fi răpit sau atins drepturi câștigate garantate de Construcție este neîntemeiată.

Art. 58 din legea Statutului Funcționarilor publici astfel cum a fost interpretat prin legea din 22 Martie 1933, prevăzând suspendarea funcționarului în timpul judecării acțiunii publice fără plata de salariu, nu contravine nici unui principiu constituțional, deoarece dreptul de salariu nu constituie un drept câștigat, o creanță contra statului, garantată ca atare de constituție, decât în măsura în care acest drept reprezintă echivalentul unui serviciu prestat.

Atunci când funcționarul este pus prin efectul unei măsuri legale în situațiunea de a sista serviciul pe un interval de timp oarecare, legea îl poate priva de salariu pe acest interval, astfel cum a făcut prin art. 58 interpretat, spre deosebire de cea ce a trebuit să prevadă situațiunea analogă a art. 57, ca o derogatiune tocmai dela principiul de mai sus, că salariu se datorește în măsura serviciului prestat.

Așa fiind art. 58 din legea Statutului funcționarilor publici și interpretarea ce i s'a dat prin legea din 22 Martie 1933 este sub raportul sistărei salariului constituțional.

(Cas. Unite dec. No. 26 din 28 Martie 1933, Preș. D-lui **D. Volanschi**, prim-președinte).

5. CONTENCIOS ADMINISTRATIV. Refuzul autorității comunale de a elibera autorizațiune de construcție. Acțiune în contencios. În ce condițiuni instanța de contencios administrativ poate obliga autoritatea comunală a libera această autorizațiune? Art. 1 din legea contenciosului administrativ. Regulamentul pentru construcțiuni și alinieri.

IN FAPT: Intimatul a cerut primăriei sectorului III. B. să-i dea autorizațiune de a clădi patru corpuri noi de case pe terenul său. Primăria a refuzat de a soluționa cererea și s'a făcut acțiune în contencios. Curtea de Apel socotind refuzul ca un act abusiv a admis acțiunea.

Contra acestei deciziuni primăria a făcut recurs, pe temeiul că instanța de fond a săvârșit o violare

de lege și o nemotivare, atunci când a obligat-o, ca să elibereze intimatului autorizațiunea de construcție fără să motiveze dacă intimatul îndeplinea condițiunile fizate de regulamentul de construcțiuni.

IN DREPT: Dreptul de a cere și obține autorizațiune de construcțiune fiind în principiu supus îndeplinirii condițiunilor prevăzute de regulamentul de construcțiuni, și alinieri, cererea unui particular nu poate fi admisă de autoritatea comunală, decât numai atunci când petiționarul bazat pe actele cerute de regulament face dovadă, că îndeplinește condițiunile, pentru a i se putea elibera autorizațiunea de construcție.

Intrucât Curtea de Apel nu a arătat, care sunt actele prevăzute de regulamentul de construcțiuni și alinieri, pe care intimatul își întemeiază cererea sa de autorizațiune și nu motivează dacă pe baza lor intimatul — indiferent de refuzul primăriei — îndeplinește sau nu condițiunile prescise de regulamentul de construcțiuni, prin aceasta a săvârșit o nemotivare și o violare a regulamentul de construcțiuni, și alinieri precum și o greșită aplicare a art. 1 din legea contenciosului administrativ, atunci când a obligat primăria să elibereze intimatului autorizațiunea de clădire astfel că recursul este fondat.

(Cas. III. Dec. No. 603 din 27 Martie 1935. Preș. D-lui **C. Maeri**, consilier).

Art. 79 din regulamentul legii statutului funcționarilor publice prevede pentru autoritatea publică obligațiunea (iar nu o simplă facultate) de a acorda funcționarilor stagiați un nou an de stagiu.

IN FAPT: Comisia interimară a jud. Sibiu, prin încheerea No. 9074 din 18 Mai 1934 nu mai acordă lui Aurel Vasii dreptul de a face un an stagiu conform art. 79 din regulamentul statutului.

Numitul face în contra acestei încheeri, acțiune în anulare la Comitetul local de revizuire Cluj, care, prin deciziunea No. 1331 din 24 August 1934 a Secției II., o admiteși declară nulă de drept încheerea atacată.

În contra acestei deciziuni, Prefectura jud. Sibiu face apel la Comitetul central de revizuire.

IN DREPT: Apelanta susține că art. 79 din regulamentul statutului funcț. publice prevede pt. autoritatea publică o simplă facultate, iar nici de cum o obligațiune în sensul de a acorda funcționarilor stagiați un nou an de stagiu.

Comitetul central de revizuire, S. I., prin deciziunea No. 949 din 7 Nov. 1935 respinge aceși motiv ca nefondat, motivând că în conformitate cu textul invocat de apelantă, autoritatea publică este obligată a acorda funcționarului, ce nu va fi fost găsit apt pt. definitivat, dreptul de a face încă un an stagiu.

Notă : După expirarea primului an de la numire, în care timp, orice funcționar se consideră ca stagiar, autoritatea, de care depinde funcționarul, poate să refuze definitivarea lui, dacă comisiunea pt. propuneri de numiri și înaintări va fi avizat în acest sens. În nici un caz însă, funcționarul nu va putea fi îndepărtat din funcțiune decât dacă, după un nou an de stagiu — obligator — nu va fi fost găsit apt pentru definitivat.

A. Păcuraru, Referent la Comitetul Central de Revizuire, București.

6. Cunoașterea limbii române constituie o aptitudine cerută de lege pentru ocuparea unei funcțiuni publice. Această condițiune, ca și condițiunea de aptitudine fizică, trebuie să fie îndeplinită în orice moment al exercitării funcțiunii.

(Comitetul Central de Revizuire Secț. I. Deciziunea No. 991 din 19 Noiembrie 1935. Președinția Dnui C. Georgescu-Vâlcea Primpreședinte. Membrii prezenți Dnii M. Văraru, V. Modolea, T. Marinescu, consilieri. Raportor Dl. M. Perlea referent).

IN FAPT : I. A. funcționar în comuna Zimanducz, este îndepărtat din serviciu pe motivul necunoașterii limbii Statului, prin hotărârea Consiliilor Comunale Zimandul nou și Zimanducz, în urma nereușitei sale la examenul de limba română.

Susnumitul atacă această hotărâre înaintea Comitetului local de Revizuire Timișoara care prin deciziunea Nr. 403 din 14 Iunie 1935 a secției I, admite acțiunea și anulează hotărârea atacată pe considerațiunea că constatarea de fapt făcută de o comisiune ad-hoc instituită nu de lege ci de Ministerul de Interne, cum că reclamantul nu cunoaște limba română a fost eronată din expertiza făcută de prima instanță la ședința de judecată, în urma unei examinări atât orale cât și în scris, prin lucrarea tezei aflată la dosarul acelei instanțe, s'a putut constata că reclamantul cunoaște în mod suficient limba română atât oral cât și în scris și că în aceste condițiuni, deciziunea rămânând fără baze pe care ea s'a întemeiat, urmează a fi anulată ca fiind nulă de drept.

Contra acestei deciziuni Notariatul comunei Zimandul Nou face în termen apelul de față.

IN DREPT : Având în vedere că îndepărtarea intimatului a fost dispusă prin hotărârea atacată înaintea primei instanțe, în urma faptului că acel intimat nu a trecut examenul de limba română ținut la Prefectura județului Arad.

Având în vedere că necunoașterea limbii române, ca limbă oficială a Statului de către un funcționar public, îndreptățește orice administrație publică să procedeze la îndepărtarea lui, căci pe lângă textul categoric al art. 31 al regulamentului

statutului funcționarilor publici, care pretinde în mod expres cunoașterea limbii oficiale a Statului pentru orice funcționar public, dar și însăși natura funcțiunii pe care o ocupă un asemenea funcționar, implică îndeplinirea, din partea lui, a acestei condițiuni, care se încadrează în aptitudinea cerută pentru ocuparea unei funcțiuni publice.

Că această condițiune, ca și condițiunea de aptitudine fizică pe care trebuie s'o îndeplinească un funcț. public, urmează ca și aceasta din urmă să fie îndeplinită în orice moment al exercitării funcțiunii și deci neîndeplinirea ei, sancționată oricând fără distincțiune dacă funcționarul e definitiv sau provizoriu și fără intermediul comisiunii disciplinare.

Considerând că din moment ce în speță necunoașterea limbii române de către inimat, a fost constatată de comisiunea special instituită în acest scop la Prefectura județului Arad, îndepărtarea intimatului este legal justificată și deci ea nu constituie nici o ilegalitate din partea organelor comunale respective, astfel că greșit prima instanță a anulat hotărârea de îndepărtare.

Că cu atât mai mult deciziunea primei instanțe este greșită, cu cât acea instanță s'a constituit, în speță, în comisiunea examinatoare asupra cunoștințelor de limba română ale intimatului, fără a avea competența de a statua asupra constatărilor de fapt făcute de acea comisiune, tot astfel cum n'ar avea competența să statueze asupra constatărilor de fapt făcute de o comisiune medicală care s'ar pronunța asupra infirmității unui funcționar sau asupra celor făcute de o comisiune de numiri și înaintări, asupra examenelor de capacitate ținute pentru ocuparea unei funcțiuni publice.

Că indiferent dacă comisiunea susarătată a fost instituită pe bază de deciziune Ministerială sau de dispozițiune legală, constatările de fapt ale unei asemenea comisiuni nu sunt cenzurabile de Comitetele de Revizuire, cari sunt chemate ca instanțe de jurisdicției administrative potrivit art. 36 și 38 legea lor organică să sancționeze actele juridice ale organelor executive sau deliberative ale administrațiilor locale, dar nu și constatările de fapt ale unor comisiuni speciale.

Că singurul drept pe care-l are aceste instanțe de jurisdicție administrativă, în asemenea cazuri, este acela, ca odată cu examinarea legalității actului juridic al organelor deliberative sau executive ale unei administrații locale dedus în judecata lor să statueze numai asupra legalității existenței sau competenței comisiunii, pe avizul căreia s'a întemeiat actul juridic atacat, dar nu și asupra constatărilor de fapt făcute de o asemenea comisiune, constatări cari sunt de suverana ei apreciere.

Considerând însă că întrucât în speță, înființarea comisiunii speciale a fost dispusă de Ministerul de Interne, organ al puterii centrale în afara sferei sale de activitate tutelară, care potrivit art. 42, legea pentru organizarea Comitetelor de Revizuire se rezumă la aprobarea sau refuzul de aprobare asupra unui act juridic supus prin lege acestei aprobări, Comitetele de Revizuire, ca instanțe de jurisdicție administrativă, numai asupra actelor de tutelă ale Ministerului de Interne și organelor sale, nu au competența să examineze în vreun fel legalitatea înființării și competenței acestei comisiuni, care își are existența în baza unei act al puterii centrale.

Că astfel fiind numai cu exces de putere, prima instanță a putut considera ca simple constatări de fapt, supuse oricărei combateri prin contra probă, constatările comisiunii instituită de Ministerul de Interne, căci prin această interpretare, acea instanță înlătură efectele unui act al puterii centrale, acel de înființare a comisiunii susarătate, act asupra căruia nici nu a fost sesizată a se pronunța, și nici nu are competență de a statua.

Că în consecință, din moment ce prima instanță în speță de față, nu avea nici calitatea de a cenzura constatările de fapt ale comisiunii înființate de Ministerul de Interne și nici competența de a examina legalitatea înființării și componenței acestei comisiuni, acea instanță era ținută să statueze numai asupra legalității actului juridic al administrației comunale, care fiind dat în executarea actului comisiunii speciale de examinare, nu constituie nici un abuz din partea acelei administrațiuni și deci este perfect legală.

Că astfel fiind greșit prima instanță a anulat actul unei administrații comunale, iar apelul este fondat și eată a fi admis ca atare reformându-se deciziunea primei instanțe, în sensul că se respinge fondat și eată a fi admis ca atare reformându-se deciziunea de îndepărtare.

8. Actul ilegal al Prefectului nu poate fi ratificat de comisiunea interimară a județului.

IN FAPT: Prefectul jud. Sibiu, prin deciziunea No. 9074 din 11 Decembrie 1933 a îndepărtat din funcțiune pe șeful de serviciu Aurel Vasiiu. Această deciziune a fost anulată de Comitetul local de revizuire Cluj, Secția I., prin deciziunea No. 2835 din 15 Mai 1934. Prin încheierea No. 9074 din 18 Mai 1934, comisia interimară a jud. Sibiu, ratificând hotărîrea Prefectului cu No. 9074 din 11 Decembrie 1933, îndepărtează pe Aurel Vasiiu din postul de șef al serviciului financiar. Numitul, făcând în contra acestei încheieri, acțiune în anulare la Comitetul local de revizuire Cluj, S. II., acesta, prin deciziunea No. 1331 din 24 August 1934, o admite și declară nulă de

drept încheierea atacată. In contra acestei deciziuni, Prefectura jud. Sibiu face apel la Comitetul central de revizuire, care, prin deciziunea No. 949 din 7 Nov. 1935 a Secției I., sub Prezed. Dlui Prim-Președ. C. Georgescu-Vâlcea, îl respinge ca nefondat.

IN DREPT: Deciziunea Comitetului central de revizuire are următoarea motivare:

„Având în vedere că legea statutului funcționarilor publici prevede la capitolul V., tratând despre „Disciplină”, normele, după cari se aplică funcționarilor pedepsele pt. abaterile, de cari aceștea s'ar face vinovați;

„Că, în speță, nu se face dovada, iar din actele dela dosar nu rezultă, că îndepărtarea intimatului Aurel Vasiiu, prin decizia Prefectului jud. Sibiu cu No. 9074 din 11 Dec. 1933, aceea, pe care comisia interimară a înțeles să o ratifice, ar fi fost precedată de formalitățile prescise la capitolul susmenționat, menite a pune pe funcționari la adăpostul unor eventuale abuzuri din partea autorității, de cari depind;

„Că, însă, oricum ar fi, decizia mai sus arătată fiind anulată de Comitetul local de revizuire Cluj, ea nu poate produce efecte juridice, nici chiar în ipoteza ratificării ei, fiind de principiu că ratificarea prefectează numai actele legale, iar nu și cele date cu violarea legilor.”

Notă: Deciziunea de mai sus a Comitetului central de revizuire consacră două principii:

1.) Nu pot fi ratificate decât actele legale, iar nu ci cele date cu violarea legilor sau regulamentelor.

2.) O deciziune judecătorească (în speță, a Comitetului local de revizuire Cluj, S. I., cu No. 2835 din 15 Mai 1934) nu poate fi anihilată în efectele ei decât prin reformarea ei de către instanța de apel, iar nici de cum printr'o hotărîre de ratificare, emanată dela un organ administrativ.

A. P.

9. Administrațiile locale nu pot obliga pe creditorii lor să primească bonuri de impozite în contul sumelor datorate.

(Comitetul local de Revizuire București Secț. I. Deciziunea Nr. 314. Dosar Nr. 247/935. Ședința dela 9 Octombrie 1935. Președinte: Pascu Dinescu. Membru: I. Gh. Dumitrescu. Referent: C. Spirescu).

IN FAPT: S. A. Banca Steaua din Roșiorii de Vede având de încasat dela debitorul N. D. Hristescu din Roșiorii de Vede suma de lei 135.000 capital, plus procente dela data scadenței cheltuieli de judecată și onorar de avocat sumă ce se ridică în total la 231.000 lei, a cerut și obținut înființarea unei propriiri pe orice sume ar avea de primit debitorul Hristescu dela Prefectura Teleorman până la concurența sumei datorată. Această propriire a fost vali-

dată, iar sentința rămasă definitivă a fost investită cu titlu executoriu;

Prefectura Teleorman constatând că N. D. Hristescu are de primit dela această autoritate suma de 404.092 lei față de proprierea înființată de Banca Steaua, delegația consiliului județean prin deciziunea luată în ședința dela 27 Iulie 1935 sub Nr. 24, a aprobat depunerea la administrația financiară a sumei de lei 209.554 în bonuri de impozite, spre a se achita Băncii Steaua pentru proprierea făcută în contul sumei de 404.092 lei ce Hristescu are de primit, urmând ca suma pretinsă de Banca Steaua să fie ordonanțată în bonuri de impozite dela art. 112 din bugetul județului pe exercițiul 1935/936;

În contra acestei deciziuni, Banca Steaua prin petiția înreg. la Nr. 2464/935, a introdus acțiune în anulare, pe motiv că printr'un procedeu nelegal s'a hotărât plata creanței sale de 231.000 lei în bonuri de impozite, această măsură care are de efect reducerea creanței nefiind permisă de nici o dispoziție legală. În concluziuni cere Comitetului a obliga prefectura Teleorman a face plata creanței în lei, așa cum suma a fost propriată și validată în mod definitiv;

ÎN DREPT: Considerând că deși acțiunea reclamantei se sprijină pe hotărâri judecătorești cari îi consfințesc dreptul la primirea unei sume de bani, totuși obiectul ei, în fața acestui Comitet, nu este cercetarea și valorificarea a însuși dreptului ce isvorăște din creanțele ce au fost judecate și valorificate de instanțele de drept comun, ci anularea deliberățiunii delegației județene a județului Teleorman cu Nr. 24 din 27 Iulie 1935.

Că deci actul atacat, fiind un act administrativ al unei administrațiuni locale, producător de efecte juridice, Comitetul Local de Revizuire are competența de a decide dacă actul a fost luat cu paza legilor, regulamentelor și a formelor prescrise de legi și regulamentele lor;

Că deși obârșia dreptului ce reclamanta pretinde că i-a fost vătămât prin deciziunea atacată, este de natură contractuală, aceasta nu poate ridica competența Comitetului, întrucât nicăeri în dispozițiile legii de organizare a Comitetelor privitoare la competența acestora, nu se arată că prin drept sau interes vătămât trebuie să se înțeleagă o situațiune juridică individuală alta decât aceea de natură contractuală;

Situațiunile juridice individuale de natură contractuală, sunt și ele tot situațiuni juridice individuale legale sau regulamentare câtă vreme ele cer aplicarea și respectarea formelor și dispozițiunilor legale.

Având în vedere că Prefectura Teleorman se apără în ce privește măsura luată de a se face plata creanței ce Banca Steaua are asupra județului, prin

aceia că datorია existând din anul 1931, prin aplicarea legii din 31 Martie 1935, pentru modificarea unor dispozițiuni din legea pentru lichidarea datoriilor arierate ale Statutului din 6 Iulie 1934, achitarea ei urma să se facă în bonuri de impozite deci așa cum s'a procedat de autoritatea județeană;

Având în vedere că menționata lege prin art. 6 dispune că, județele, comunele, precum și instituțiile de Stat Autonome, sunt autorizate să primească bonuri de impozite pe valoarea lor nominală pentru plata impozitelor și amenzilor datorate lor în condițiunile prevăzute de lege până la 31 Martie 1936 și să ofere creditorilor lor în plata pentru datoriile din exerciții anterioare datei de 1 Aprilie 1934, bonuri de impozite pe valoarea lor nominală;

Căci deci, administrațiile locale, procedând la fel cu Statul, pot să primească plata impozitelor și în bonuri de impozite emise pe baza legii suscitată și în acelaș timp, le este îngăduit să ofere creditorilor lor, asemenea bonuri drept plată a creanțelor ce aceștia le-ar avea în potriua administrațiilor;

Însă, această dispoziție legală care pune la îndemâna administrațiilor numai dreptul de a oferi, nu poate fi socotită că cuprinde în ea și dreptul de a dispune stingerea datoriilor ce administrațiile le au față de creditorii lor legal stabiliți, decât numai atunci când creditorii primesc oferta, adică consimt ea plata sumelor de bani ce le sunt datorate și au dreptul să le primească în numerar, să se facă prin bonuri de impozite calculate pe valoarea lor nominală;

Admițând că numai oferta administrației locale de a face plata cu bonuri de impozite calculate pe valoarea lor nominală, cari însă în realitate nu reprezintă ca valoare bănească, sumele cerute, lichide și exigibile ce un creditor este îndreptățit să le reclame, produce stingerea datoriei, înseamnă că se ajunge la rezultatul că dreptul creditorului este redus la o sumă bănească, ce este uneori cu mult mai mică decât cea pe care i-o consacră titlul său legal dobândit și care este de deplin obligator pentru autoritatea debitoare, rezultat pe care legea neprevăzându-l el nu poate fi dedus;

Aceasta cu atât mai mult, cu cât acest rezultat constituind exproprierea unui drept patrimonial, el n'ar putea fi admis decât numai în limitele și cu paza garanțiilor prevăzute în pactul nostru fundamental;

Că deci în speță, creditoarea Banca Steaua nu putea fi lichidată pentru creanța sa de 231.000 lei de către Prefectura Teleorman prin bonuri de impozite, atâta timp când nu există o acceptare din partea creditoarei, legea invocată în scopul stingerei acestei datorii prin bonuri de impozite, nedând drept

tul autorităței județene să dispună în acest mod;

Că așa fiind deciziunea atacată este ilegal luată și urmează a fi anulată pe temeiul dispozițiilor art. 48 din legea pentru organizarea Comitetelor de Revizuire, iar acțiunea admisă ca fondată.

Notă: În contra acestei deciziuni, Prefectura jud. Teleorman a făcut apel la Comitetul central de revizuire, care, prin deciziunea No. 1068 din 5 Dec. 1935 a Secției I., l-a respins ca nefondat, confirmând deciziunea primei instanțe.

A. P.

10. Art. 9. paragr. V; art. 42 Legea timbrului. Cererile introductive în instanță trebuiesc timbrate până la prima înfățișare înaintea instanței.

(Deciz. No. 999 bis din 28 Nov. 1935. Dos. No. 134/1935. Președ.: C. Georgescu-Vâlcea. Membrii: M. Vâraru, Th. Marinescu. Raportor: A. Păcurariu).

Pe rol pendinte judecarea apelului introdus de Isidor Teitler, prin petiția înreg. la No. 235/935 în contra propirii, înființate pe pensia reclamantului, pe baza deciziunii Ministerului de Interne cu No. 24.116/33;

După deliberațiunea avută, Comitetul în unanimitate, a pronunțat următoarea deciziune:

Comitetul asupra apelului de față: Având în vedere că înainte de a se trece la examinarea în fond a cauzei, urmează a se vedea dacă apelul de față este sau nu legal timbrat.

Că, potrivit art. 9, paragr. V, din legea timbrului cu modificările aduse acestei legi, apelurile în contra deciziunilor date de autoritățile ad-tive, urmează a fi timbrate cu Lei 27 timbru fiscal, iar potrivit disp. art. 6 din legea pt. crearea fondului de aviație se va adăuga în plus timbrul de aviație de 2 Lei cu sancțiunile prevăzute de art. 42 din legea timbrului.

Că, în conformitate cu disp. art. 42 din legea timbrului, cererile introductive de instanță netimbrate sau insuficient timbrate, vor fi valabile numai dacă partea va justifica, până la prima zi de înfățișare, plata taxelor de timbru sau a diferenței pentru completare, iar, în caz contrar, judecata va pronunța nulitatea lor.

Că, întrucât apelul de față este timbrat cu Lei 8 timbru fiscal și 1 leu timbru de aviație, iar apelantul, deci legal citat pentru termenul de azi, nu se prezintă pentru a completa diferența, apelul urmează a fi anulat, potrivit textului suscitată, ca insuficient timbrat.

11. Calitatea de contribuabil conferă interesul cerut de art. 47 din legea Comitetelor de revizuire pentru a ataca hotărârile autorității comunale, prin cari s'au înființat noi sarcini fiscale.

IN FAPT: Comisia interimară a orașului Salonta, jud. Bihor, prin încheierea No. 164 din ședințele dela 15 și 16 Martie 1935 a hotărât modificarea

regulamentului comunal de taxe. În contra acestei încheeri, Alexandru Bogossy, în calitate de contribuabil face acțiune în anulare la Comitetul local de revizuire Timișoara, care, prin deciziunea No. 255 din 12 Aprilie 1935 a Secției I., o admite și anulează hotărârea atacată.

În contra acestei deciziuni, Primăria orașului făcând apel la Comitetul central de revizuire, susține că greșit prima instanță a intrat în judecarea acțiunii, care a fost făcut de o persoană ce nu justifică interesul cerut de lege.

IN DREPT: Comitetul central, S. I., prin deciziunea No. 892 din 24 Oct. 1935, respinge apelul ca nefondat, motivând-o după cum urmează:

„Având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 47 din legea Comitetelor de revizuire, nulitatea de drept se poate învoaca de organele de control ad-tiv, sau de partea, care justifică un interes direct, născut și actual;

Considerând că dacă calitatea de contribuabil al comunei nu conferă un titlu general pt. a ataca toate actele emanate dela organele de conducere ale acesteia, ea este totuși suficientă, atunci când actul, în contra căruia s'a făcut acțiunea în anulare, privește înființarea de noi sarcini fiscale;

Că, într'adevăr, interesul este direct, atunci când, prin anularea sau reformarea actului atacat, se produce un efect juridic în ceea ce privește pe reclamant, cum este cazul în speță, unde acesta a obținut, prin deciziunea primei instanțe, să nu fie impus la cotizațiunile înființate de Comisia interimară a orașului Salonta.

Că, în asemenea condițiuni, bine a procedat prima instanță, când a intrat în judecarea acțiunii în anulare cu care a fost sesizată”.

II. Drept civil (Acte notariale).

12. STARE CIVILĂ: rectificarea actelor de stare civilă în care cazuri este admisibilă.

IN FAPT: Dr. M. L. a introdus cerere la Trib. R. de rectificarea actului său de naștere întocmit de ofițerul stării civile al comunei R. la 17 Martie 1907 în privința pronumelui său trecut greșit, în loc de Marius, cum a fost declarat, în acela de Moise.

Președintele respinge cererea, intimatul a făcut apel și tribunalul R. prin sentința 421/934 i-a admis cererea de rectificare în sensul cerut de intimat.

Contra acestei sentințe făcându-se recurs de parchet înalta Curte a casat sentința.

IN DREPT: Rectificarea actelor de stare civilă conform art. 40 din legea actelor stării civile nu poate consta decât în îndreptarea erorilor materiale de redacțiune în registrele stării civile strecurate cu

oazia întocmirii actelor; nu poate fi cerută însă atunci când pretinsa alterare a declarațiilor cuprinse în act nu s'ar datora unei erori, ci refuzului ofițerului stării civile de a trece în act, astfel cum i-a fost declarat, în acest caz partea neavând la dispoziție decât calea urmăririi ofițerului de stare civilă pentru neprimirea declarațiilor, așa cum i-au fost făcute.

Intrucât este constatat că intimatul a cerut rectificarea actului său de naștere, pe motiv că ofițerul stării civile refuzând să-l treacă cu pronumele de Marius, declarat de tatăl său, l-a trecut cu numele de Moise, tribunalul numai cu violarea acestui text de lege a admis apelul și cererea de rectificare, deci motivul de casare fiind întemeiat recursul urmează a fi admis.

(Cas. 1 Dec. 1006 din 1935).

NOTĂ: Este unanim admis, că rectificarea actelor stării civile se admite potrivit art. 40 al legii privitoare la actele stării civile din 21 Febr. 1928 și după procedura indicată în art. 41 al citatei legi numai atât timp cât este vorba de simple îndreptări ale unor greșite indicațiuni, a unor erori pur materiale de redacțiune, sau privind ștergerea mențiunilor superflue, nici decum ca în cazul de față; unde este vorba de refuzul primirii unei declarațiuni.

În legătură cu aceasta menționăm că cererile de rectificarea unor atari acte sunt supuse taxelor prevăzute de legea timbrului, căci art. 22 al acestei legi prevăzând cazurile de scutiri, nu dispune asupra lor în nici unul din aliniate și știut este că dispozițiunile legii timbrului sunt de strictă interpretare, asemeni nici legea actelor stării civile nu prevede atari scutiri.

Art. 22 alin. 17 al legii timbrului scutește de timbru actele stării civile, înțelegând prin aceasta actele pure de stare civilă, adică cele dresate direct de oficiul stării civile; ceiace este cu totul altceva decât rectificările.

Asemeni art. 50 al legii actelor stării civile dispune scutirea, dar numai pentru procedura de reconstituire și cea dinaintea instanțelor de drept comun pentru înscrierea în registre potrivit art. 49 al legii și deci aceste cereri se timbrează conform legii timbrului. (Cas. I. Dec. No. 239 din 29 Febr. 1934, Jurisprudența Generală No. 29 din 27 Sept. 1934).

Alex. St. Constantinescu,

jude-consilier la Trib. Timiș-Torontal.

13. STARE CIVILĂ. Rectificarea actelor de stare civilă se judecă de președintele tribunalului, în camera de consiliu, după ascultarea rudelor mai apropiate.

Potrivit disp. art. 41 din legea privitoare la actele stării civile din 25 Febr. 1928, cererile de rectificare a actelor de stare civilă se judecă de președin-

tele tribunalului în camera de consiliu, după ascultarea părții, care a cerut rectificarea, a rudelor celor mai apropiate și direct interesate și a ofițerului stării civile, față fiind și ministerul public, iar în contra ordonanței dată de președinte, oricine are interes va putea face apel în camera de consiliu cu chemarea părților, cari au figurat la prima instanță.

Acest text de lege prevăzând că, cererea de rectificarea actelor de stare civilă se va judeca numai după ascultarea rudelor cele mai apropiate și direct interesate, urmează că tribunalul era obligat să citeze și pe recurentul care este tatăl și tutorele legal al minorei, prevăzute în actul de naștere, a cărui rectificare s'a cerut, căci dacă ar fi fost citat, dânsul ar fi putut invoca incompetența tribunalului; de a judeca această cerere în primă instanță, legea dând judecarea cererilor de rectificare în competența președintelui tribunalului, iar tribunalului numai ca instanță de apel în contra ordonanței dată de președinte.

Astfel fiind și tribunalul judecând cererea în prima instanță și fără citarea recurentului a procedat cu nesocotirea dispozițiunilor legii actelor de stare civilă și a dat astfel o hotărîre casabilă.

(Cas. I. dec. No. 1388 din 18 Decembrie 1934; Preș. D-lui Al. Iuca, președinte.)

14. CĂRȚI FUNDUARE: Operațiunea în cartea funduară a unui act sub semnătura privată nu poate avea loc decât dacă acesta este redactat de un avocat sau notar public.

Potrivit art. 70 alin. IV. din legea avocaților din 28 Dec. 1931 așa cum a fost modificată ulterior prin legea dela 6 Aprilie 1932 în Ardeal și Banat actele sub semnătura privată privind înscrierile în cartea funduară trebuie redactate de avocat sau de notar public.

Dacă prin aceste texte de lege se prevede fără nici-o specificare numai termenul: „Înscrierile”, această lipsă nu poate fi interpretată în sensul că numai actele sub semnătură privată privind intabulările trebuie redactate de avocat sau de notar public, ci în sensul că legiuitorul a înțeles să întrebuințeze un termen generic, care să cuprindă toate operațiunile de carte funduară atât intabulările cât și prenotările cât și notările, așa cum de altfel se prevede și prin art. 59 din regulamentul cărților funduare.

Așa fiind și întrucât în încheerea atacată cu recurs există constatarea în fapt, rămasă definitivă că actul de cesiune pe care intimatul și-a bazat cererea de intabulare nu este redactat de avocat și nici de notar public, este evident că în această situațiune față de dispozițiunile legale de mai sus un asemenea act nu putea servi pentru nici-una din operațiunile

de carte funduară și deci nici tribunalul nu putea admite prenotarea dreptului pretins de intimat, decât numai prin violarea și greșita aplicare a art. 70 din legea avocaților.

(Cas. I. Dec. No. 267 din 13 Februarie 1935.
Preș. D-lui Th. Magheru, consilier.)

INFORMAȚIUNI.

IN NUMĂRUL TRECUT AL REVISTEI — No. 12 din 1935 — a apărut prin surpriză și fără cunoștința Redacției articolul „Idealismul senil”, care a provocat o agitație în rândurile notarilor. Redacția nu se identifică întru nimic cu autorul acelor rânduri și declinand orice responsabilitate, infiurează orice acțiune, care caută să lovească în conducătorii Asociației Generale a Notarilor din România.

ISAC E. ISACU,
redactorul revistei.

Tuturora, cari ne-au felicitat de anul nou, redacția revistei le mulțumește călduros dorind, ca anul 1936, să le aducă mai multă mulțumire sufletească, decât cel din trecut.

Anunțăm cu plăcere cetitorii noștri, că începând cu numărul prezent, vor colabora la Revista noastră D-nii Alexandru St. Constantinescu, judecător, cu gradul de Consilier de Curte de Apel, la Tribunalul Timiș-Torontal și Dr. Aurel Păcuraru, referent la Comitetul Central de Revizuire, București.

In atenția funcționarilor comunali rurali și a notarilor fără posturi. D. Dimitrie I. Isaiu, președintele funcționarilor comunali rurali și reprezentant al notarilor diplomați fără posturi din Ardeal și Banat, s'a prezentat împreună cu delegația notarilor din România, în audiență la Dl. Ministru Dimitrie Iuca, expunând situația de drept și de fapt a acestor funcționari, cu privire la proiectul legii de reformă administrativă, cerând încadrarea necondiționată a notarilor fără posturi din Ardeal și Banat în art. 128 din lege, având drepturi egale la numirea în postul de notar, întocmai ca și licențiații în drept, apoi a rugat pe Dl. Ministru Iuca, ca să-i introducă pe funcționarii comunelor rurale în art. 141 din proiect, în sensul, ca aceștia întru cât sunt funcționari publici, să devină membri și Casei Generale de pensii, bucurându-se de toate drepturile ce conferă Statutul funcționarilor Publici, funcționarilor pe cari îi cuprinde această lege. Dl. Isaiu a mai cerut D-lui Ministru Iuca, ca pe actualii subnotari noua lege, să-i declare de notari stabili. Dl. Ministru Iuca, i-a dat cele mai categorice promisiuni pentru satisfacerea doleanțelor expuse. Apoi, Dl. Dimitrie I. Isaiu a tipă-

rit un memoriu documentat, în interesul notarilor diplomați fără posturi din Ardeal și Banat, înmânându-l tuturor D-lor Parlamentari, cât și un memoriu în interesul funcționarilor comunale rurale, pentru recunoașterea acestora de membri ai Casei generale de pensii.

In atenția absolvenților școlii de notari din Arad. Toți acei absolvenți ai școlii de notari din Arad, cari până în prezent nu și-au ridicat Diplomele de capacitate, sunt invitați, ca de urgență, să și le ridice dela Dl. Teodor Hădeanu, funcționar la Prefectura Jud. Arad,

căci cotoarele Diplomei de capacitate urmează să fie înaintate Min. de Interne, însă fiecare notar vizat, să prezinte necondiționat Certificatul Provizoriu, eliberat de școală.

Domnul Președinte al Asociației Generale a comunicat prin o adresă Domnului Ministru al Justiției Dr. Valeriu Pop, alegerea Sa de președinte de onoare a Asociației generale a Notarilor Comunali din România, la care adresă Dl. Ministru a binevoit a da următorul răspuns: „Domnule Președinte, Binevoiti a transmite Asociației generale a Notarilor Comunali din România, mulțumirile mele pentru alegerea mea de președinte de onoare. Primiți încredințarea sentimentelor calde ce le am, atât pentru D-voastră personal, cât și pentru Corpul Notarilor comunali. București, 21 Decembrie 1935. Ministerul Justiției (ss) Dr. Valeriu Pop.”

In dorința de-a organiza cicluri de conferințe administrative sub egida revistei „Administrația Română”, rugăm stăruitor pe colegii notari, cari țin să ia parte contribuind la reușita acțiunii prin conferințe de actualitate, — să anunțe redacția despre aceasta.

Seria conferințelor și orașul, unde se țin, va fi anunțat în timp prin coloanele acestei reviste.

Suntem datori cu toții, ca să luăm parte activă la această afirmare a noastră!

Nu neglijați să colaborați atât la conferințele administrative, cât și la revista „Administrația Română” singură, fiind, care vă apără interesele!

Sunt invitate toate filialele Asociației Generale a Notarilor din România, ca să anunțe totdeauna și la timp, adunările lor generale revistei, deoarece în toate cazurile va lua parte și un delegat al redacției la acele adunări.

Cel mai bun mijloc de-a cunoaște păsurilor colegilor este contactul direct!

Revista „Administrația Română” vrea să fie adevăratul ecou al doleanțelor notarilor!